

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

60. gadagājums

2017. gada 28. jūlijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1370 (2017. gada 4. jūlijs), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/95, ar ko nosaka vienotu vīzu formu 24

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības 29

Labojumi

- ★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1128 (2017. gada 14. jūnijs) par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību iekšējā tirgū (OV L 168, 30.6.2017.) 42

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Lēģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/1369

(2017. gada 4. jūlijs),

ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienība ir apņēmusies veidot Enerģētikas savienību ar tālredzīgu klimata politiku. Energoefektivitāte ir būtisks elements Savienības klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un svarīgs nosacījums enerģijas pieprasījuma ierobežošanai.
- (2) Energomarkējums dod klientiem iespēju veikt apzinātu izvēli, pamatojoties uz energopatēriņu ietekmējošu ražojumu enerģijas patēriņu. Informācija par efektīviem un ilgtspējīgiem energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem būtiski veicina enerģijas ietaupījumus un palīdz samazināt rēķinus par patērēto enerģiju, vienlaikus veicinot inovāciju un investīcijas energoefektīvāku ražojumu izgatavošanā. Energoapatēriņu ietekmējošu ražojumu efektivitātes uzlabošana, ļaujot klientiem veikt apzinātu izvēli un saskaņojot ar to saistītās prasības Savienības līmenī, dod labumu arī ražotājiem, rūpniecībai un Savienības ekonomikai kopumā.
- (3) Komisija ir pārskatījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/30/ES ⁽³⁾ efektivitāti un konstatējusi, ka ir jāatjaunina energomarķējuma satvars, lai uzlabotu tā efektivitāti.
- (4) Ir lietderīgi Direktīvu 2010/30/ES aizstāt ar regulu, kuras darbības joma būtībā ir tāda pati, bet ar kuru tiek mainīti un pilnveidoti daži tās noteikumi nolūkā precizēt un atjaunināt to saturu, ņemot vērā tehnoloģisko progresu, kas pēdējos gados sasniegts ražojumu energoefektivitātes jomā. Tā kā pasažieru vai preču transportlīdzekļu enerģijas patēriņu tieši un netieši regulē ar citiem Savienības tiesību aktiem un politiku, ir lietderīgi tos arī

⁽¹⁾ OV C 82, 3.3.2016., 6. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 13. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 26. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/30/ES (2010. gada 19. maijs) par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (OV L 153, 18.6.2010., 1. lpp.).

turpmāk izslēgt no šīs regulas darbības jomas; minētā izslēgšana attiecas arī uz transportlīdzekļiem ar motoru, kas to darbības laikā nemaina atrašanās vietu, piemēram, liftiem, eskalatoriem un lentes transportieriem.

- (5) Ir lietderīgi precizēt, ka visiem ražojumiem, kas Savienības tirgū laisti pirmoreiz, tostarp importētiem lietotiem ražojumiem, būtu jāietilpst šīs regulas darbības jomā. Tomēr nebūtu jāietver ražojumi, ko Savienības tirgū dara pieejamus otro vai vēl kādu reizi.
- (6) Regula ir piemērots juridiskais instruments, jo ar to nosaka skaidrus un sīki izstrādātus noteikumus, kas nepieļauj atšķirīgu transponēšanu dalībvalstīs un līdz ar to nodrošina lielāku saskaņotības pakāpi Savienībā. Saskaņots tiesiskais regulējums Savienības, nevis dalībvalstu līmenī, samazina izmaksas ražotājiem, nodrošina vienlīdzīgus konkurences apstākļus un nodrošina preču brīvu apriti iekšējā tirgū.
- (7) Enerģijas pieprasījuma ierobežošana ir atzīta par vienu no galvenajiem pasākumiem Eiropas enerģētiskās drošības stratēģijā, kas izklāstīta Komisijas 2014. gada 28. maija paziņojumā. Enerģētikas savienības pamatstratēģijā, kas izklāstīta Komisijas 2015. gada 25. februāra paziņojumā, likts vēl lielāks uzsvars uz principu “energoefektivitāte pirmajā vietā” un uz nepieciešamību pilnībā īstenot esošos Savienības tiesību aktus enerģētikas jomā. Enerģētikas savienības pamatstratēģijas ceļvedī, kas izklāstīts minētajā paziņojumā, ir paredzēts, ka 2015. gadā jāpārskata ražojumu energoefektivitātes regulējums. Ar šo regulu tiks uzlabots energomarķējuma tiesiskais un izpildes regulējums.
- (8) Energoapatēriņu ietekmējošu ražojumu efektivitātes uzlabošana, ļaujot klientiem veikt apzinātu izvēli, nāk par labu Savienības ekonomikai, mazina pieprasījumu pēc enerģijas un ļauj klientiem ietaupīt naudu par patērētās enerģijas rēķiniem, veicina inovāciju un investīcijas energoefektivitātē un ļauj nozarēm, kas izstrādā un ražo visenergoefektīvākos ražojumus, iegūt konkurences priekšrocības. Tā sekmē Savienības 2020. un 2030. gadam izvirzīto energoefektivitātes mērķu, kā arī Savienības vides un klimata pārmaiņu jomas mērķu sasniegšanu. Turklāt tās mērķis ir arī pozitīvi ietekmēt energopatēriņu ietekmējošu ražojumu un to daļu ekoloģiskos raksturlielumus, tostarp ar enerģiju nesaistītu resursu izmantošanu.
- (9) Ar šo regulu veicina tādu energoviedu ražojumu izstrādi, to atzīšanu klientu vidū un ieviešanu tirgū, kurus var aktivizēt, lai tie mijiedarbotos ar citām ierīcēm un sistēmām, tostarp ar pašu energotīklu, nolūkā uzlabot energoefektivitāti vai atjaunojamās enerģijas izmantošanu, samazināt enerģijas patēriņu un sekmēt Savienības rūpniecības inovāciju.
- (10) Precīzas, būtiskas un salīdzināmas informācijas sniegšana par energopatēriņu ietekmējošu ražojumu specifisko enerģijas patēriņu atvieglo klienta izvēli par labu ražojumiem, kas lietošanas laikā patērē mazāk enerģijas un citu svarīgu resursu. Standartizēts, obligāts energopatēriņu ietekmējošu ražojumu marķējums ir efektīvs līdzeklis, ar kuru potenciālajiem klientiem sniegt salīdzināmu informāciju par energopatēriņu ietekmējošu ražojumu energoefektivitāti. Marķējums būtu jāpapildina ar ražojuma informācijas lapu. Marķējumam vajadzētu būt viegli atpazīstamam, vienkāršam un kodolīgam. Minētajā nolūkā pašreizējā marķējuma krāsu skala (no tumši zaļas līdz sarkanai krāsai) būtu jā saglabā kā pamats klientu informēšanai par ražojumu energoefektivitāti. Lai klientiem, kas meklē iespējas ietaupīt enerģiju un izmaksas, marķējums būtu reāli lietderīgs, marķējuma skalas pakāpēm būtu jāatbilst būtiskiem klientu enerģijas un izmaksu ietaupījumiem. Vairākumam ražojumu grupu marķējumā papildus marķējuma skalai vajadzības gadījumā būtu jānorāda arī absolūtais enerģijas patēriņš, lai dotu klientiem iespēju paredzēt savas izvēles tiešo ietekmi uz rēķiniem par patērēto enerģiju. Taču šo informāciju nav iespējams sniegt attiecībā uz energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem, kas paši nepatērē enerģiju.
- (11) Ir pierādījies, ka klientiem izmaksu ziņā efektīva ir klasifikācija, kurā izmantoti burti no A līdz G. Tiek paredzēts, ka vienota piemērošana visām ražojumu grupām uzlabos pārredzamību un izpratni klientu vidū. Situācijās, kad ekodizaina pasākumu dēļ, kas veikti, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK⁽¹⁾, uz ražojumiem vairs nevar attiecināt “E”, “F” vai “G” klasi, minētās klases tomēr būtu jāattēlo uz marķējuma pelēkā krāsā. Pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos, piemēram, kad netiek panākti pietiekami ietaupījumi visā septiņu klašu spektrā, marķējumā vajadzētu būt iespējamam attēlot mazāku klašu skaitu nekā parastajā skalā no A līdz G. Tādos gadījumos marķējuma skala no tumši zaļas līdz sarkanai krāsai būtu jā saglabā atlikušajām klasēm un tā būtu jāpiemēro tikai jauniem ražojumiem, kas laisti tirgū vai nodoti ekspluatācijā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

- (12) Kad piegādātājs laiž tirgū ražojumu, katrai ražojuma vienībai būtu jāpievieno attiecīgā deleģētā akta prasībām atbilstošs marķējums papīra formātā. Attiecīgajā deleģētajā aktā būtu jāizklāsta visefektīvākais marķējumu izvietošanas veids, ņemot vērā ietekmi uz klientiem, piegādātājiem un tirgotājiem, un varētu paredzēt, ka marķējumu uzdrukā uz ražojuma iepakojuma. Tirgotājam būtu piegādāto marķējumu kopā ar ražojuma vienību jāizvieto tā, kā to paredz attiecīgais deleģētais akts. Norādītajam marķējumam vajadzētu būt skaidri redzamam un identificējamam kā marķējumam, kas pieder pie attiecīgā ražojuma, arī tad, ja klients neizlasa zīmola nosaukumu un modeļa numuru uz marķējuma, un tam vajadzētu piesaistīt klienta uzmanību, kad tas apskata izstādīto ražojumu.
- (13) Neskarot piegādātāja pienākumu kopā ar katru ražojuma vienību sniegt drukātu marķējumu, digitālās tehnoloģijas sasniegumiem varētu ļaut papildus drukātajam energomarķējumam izmantot elektronisku marķējumu. Tirgotājam arī vajadzētu būt iespējamam ražojuma informācijas lapu lejupielādēt ražojuma datubāzē.
- (14) Kad nav praktiski iespējams izvietot energomarķējumu, piemēram, dažu veidu tālpārdošanā, vizuālos reklāmas materiālos un tehniskos reklāmiždevumos, potenciālajiem klientiem būtu jāsniedz informācija vismaz par ražojuma energoklasi un marķējumā norādīto efektivitātes klāšu diapazonu.
- (15) Ražotāji reaģē uz energomarķējumu, izstrādājot un laižot tirgū aizvien efektīvākus ražojumus. Paraleli tie cenšas pārtraukt mazāk efektīvu ražojumu izgatavošanu, un tam par stimulu kalpo Savienības tiesību akti ekodizaina jomā. Pateicoties šai tehnoloģiju attīstībai, vairums ražojumu modeļu pieder pie energomarķējuma augstākajām klasēm. Lai klienti varētu ražojumus pienācīgi salīdzināt, var būt nepieciešama ražojumu sīkāka diferencēšana un līdz ar to marķējuma skalas atjaunināšana. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka sīki izstrādāta marķējuma skalas atjaunināšanas kārtība, lai piegādātājiem un tirgotājiem sniegtu pēc iespējas lielāku juridisko noteiktību.
- (16) Vairākiem marķējumiem, kas izveidoti ar deleģētiem aktiem, kuri pieņemti, ievērojot Direktīvu 2010/30/ES, ražojumi ir pieejami tikai vai galvenokārt augstākajās klasēs. Tas samazina marķējumu efektivitāti. Klasēm uz esošajiem marķējumiem atkarībā no ražojuma grupas ir dažādas skalas, kur augstākā klase var būt starp A un A+++ klasi. Tā rezultātā, ja klienti salīdzina marķējumus dažādās ražojumu grupās, viņi varētu tikt vedināti uzskatīt, ka attiecīgajam marķējumam pastāv energoefektivitātes klases, kas ir labākas norādītajām. Lai izvairītos no šādiem potenciāliem pārpratumiem, ir lietderīgi kā pirmo soli veikt esošo marķējumu skalas sākotnēju atjaunināšanu, lai nodrošinātu viendabīgu skalu no A līdz G trim ražojumu kategorijām saskaņā ar šo regulu.
- (17) Telpu sildītāju un ūdenssildītāju energomarķējums tika ieviests tikai nesen, un šādu ražojumu grupu tehnoloģiskā progresa temps ir relatīvi lēns. Pašreizējā marķējuma shēma skaidri nošķir konvencionālās fosilā kurināmā tehnoloģijas, kuras labākajā gadījumā ir A klasē, no tehnoloģijām, kuras izmanto atjaunojamo enerģiju, bet kuras bieži vien ir ievērojami dārgākas un kurām ir paredzētas A+, A++ un A+++ klases. Ievērojamus enerģijas ietaupījumus jau var sasniegt ar visefektīvākajām fosilā kurināmā tehnoloģijām, kuras būtu lietderīgi turpināt popularizēt kā A klases tehnoloģijas. Tā kā telpu sildītāju un ūdenssildītāju ražojumu tirgus, visticamāk, lēnām pāries vairāk uz atjaunojamo energoresursu tehnoloģijām, ir lietderīgi minētajiem ražojumiem marķējuma skalas atjaunināt vēlāk.
- (18) Pēc sākotnējās skalas atjaunināšanas turpmākas atjaunināšanas biežums būtu jānosaka kā atsauce uz procentuālo daļu no pārdotajiem ražojumiem augstākajās klasēs. Pēc tam atjaunināšanā būtu jāņem vērā tehnoloģiskā progresa ātrums un tas, ka nebūtu pārmērīgi jāapgrūtina piegādātāji un tirgotāji, jo īpaši mazie uzņēmumi. Tāpēc atjaunināšanas biežumam būtu vēlams aptuveni 10 gadu intervāls. Marķējumā ar atjauninātu skalu augstākā klase būtu jāatstāj tukša, lai veicinātu tehnoloģisko progresu, nodrošinātu regulējuma stabilitāti, ierobežotu skalas atjaunināšanas biežumu un pavērtu iespējas arvien efektīvāku ražojumu izstrādāšanai un atzīšanai. Izņēmuma gadījumos, kad tiek paredzēta straujāka tehnoloģiju attīstība, no jauna pārskatītas skalas marķējuma ieviešanas brīdī nevienam ražojumam nebūtu jāietiek klasificētam divās augstākajās klasēs.
- (19) Pirms skalas atjaunināšanas Komisijai būtu jāveic atbilstoša priekšizpēte.
- (20) Kad ražojumu grupas marķējuma skala tiek atjaunināta, marķējumi uz attiecīgajiem ražojumiem, kas izstādīti veikalos, būtu jānomaina īsā laikposmā, lai nemulsinātu klientus, kā arī būtu jāriko atbilstošas patērētāju informēšanas kampaņas, kurās tiktu skaidri norādīts, ka ir ieviesta jauna marķējuma versija.

- (21) Ja marķējuma skala ir atjaunināta, piegādātājiem noteiktu laikposmu tirgotājiem būtu jānodrošina gan esošās, gan atjauninātās marķējumu skalas. Izstādītu (tostarp internetā izstādītu) ražojumu esošā marķējuma nomaina uz marķējumu ar atjauninātu skalu būtu jāveic, cik iespējams, drīz pēc dienas, kas par nomainas dienu noteikta deleģētajā aktā par marķējumu ar atjauninātu skalu. Tirgotājiem marķējums ar atjauninātu skalu nebūtu jāizstāda pirms nomainas dienas.
- (22) Ir jāparedz skaidra un samērīga pienākumu sadale atbilstīgi katra ekonomikas dalībnieka uzdevumiem piegādes un izplatīšanas procesā. Ekonomikas dalībniekiem vajadzētu būt atbildīgiem par noteikumu ievērošanu, ņemot vērā to attiecīgos uzdevumus piegādes ķēdē, un būtu jānodrošina, ka tie dara tirgū pieejamus tikai tādus ražojumus, kas atbilst šai regulai un saskaņā ar to pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.
- (23) Lai saglabātu klientu uzticēšanos energomarķējumam, nebūtu jāatļauj uz energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem un energopatēriņu neietekmējošiem ražojumiem izmantot citus marķējumus, kas atdarina energomarķējumu. Ja uz šādiem ražojumiem neattiecas deleģētie akti, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai saglabāt vai ieviest jaunas valsts shēmas šādu ražojumu marķēšanai. Tāpat tā paša iemesla dēļ nebūtu jāatļauj tādu papildu marķējumu, zīmju, simbolu vai uzrakstu izmantošana, kuri klientus varētu maldināt vai muldināt par attiecīgā ražojuma enerģijas patēriņu. Par maldinošiem vai mulsinošiem nebūtu jāuzskata saskaņā ar Savienības tiesību aktiem paredzētie marķējumi, piemēram, riepju marķēšana, kas attiecas uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem ar vidi saistītiem parametriem, kā arī papildu marķējumi, piemēram, ES *Energy Star* un ES ekomarķējums.
- (24) Klientiem arvien biežāk tiek piedāvāti viņu ražojumu programmatūras vai aparātprogrammatūras atjauninājumi, kas pieejami pēc ražojumu laišanas tirgū un nodošanas ekspluatācijā. Kaut arī šādi atjauninājumi parasti ir paredzēti, lai uzlabotu ražojuma raksturlielumus, tie var arī ietekmēt uz energomarķējuma norādīto energoefektivitāti un citus ražojuma parametrus. Ja minētās izmaiņas nevēlami ietekmē uz marķējuma norādīto, klienti būtu jāinformē par šīm izmaiņām un būtu jānodrošina iespēja atjauninājumu pieņemt vai noraidīt.
- (25) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir jāprecizē, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008 ⁽¹⁾ paredzētie noteikumi par Savienības tirgus uzraudzību un Savienības tirgū ienākošo produktu kontroli attiecas uz energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem. Paturot prātā preču brīvas aprites principu, ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes savā starpā efektīvi sadarbotos. Šāda sadarbība energomarķējuma jomā būtu jāpastiprina ar Komisijas atbalstu Administratīvās sadarbības grupām (AdCo) ekodizaina un energomarķējuma jautājumos.
- (26) Komisijas priekšlikumā jaunai regulai par ražojumu tirgus uzraudzību ir iekļauti noteikumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008 un Direktīvā 2001/95/EK ⁽²⁾ un vairākos nozarēm specifiskos Savienības saskaņošanas leģislatīvajos aktos. Minētais priekšlikums ietver Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 768/2008/EK ⁽³⁾ paredzētos noteikumus par drošības klauzulām, kas būtu piemērojami visiem Savienības saskaņošanas leģislatīvajiem aktiem. Kamēr likumdevēji vēl izskata jauno regulu, ir lietderīgi atsaukties uz Regulu (EK) Nr. 765/2008 un iekļaut drošības klauzulas šajā regulā.
- (27) Tirgus uzraudzības darbības, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 765/2008, netiek orientētas tikai uz veselības un drošības aizsardzību, bet piemērojamas arī to Savienības tiesību aktu izpildei, kuru mērķis ir citu sabiedrības interešu, tostarp energoefektivitātes, aizsardzība. Saskaņā ar Komisijas 2013. gada 13. februāra paziņojumu "20 darbības drošākiem un atbilstīgiem ražojumiem Eiropai: daudzgadu rīcības plāns ražojumu uzraudzībai ES" tirgus uzraudzības rīcības plānā drošākiem un atbilstīgākiem ražojumiem Eiropai, Savienības vispārējā riska novērtējuma metodika ir atjaunināta, lai tajā ietvertu visus riskus, tostarp tos, kas saistīti ar energomarķējumu.
- (28) Lai tirgus uzraudzība visā Savienības teritorijā darbotos saskaņīgi un izmaksu ziņā efektīvi, ir arī jāpanāk, lai visa būtiskā informācija par valstu darbībām šajā saistībā – arī atsauce uz paziņojumiem, kas pieprasīti ar šo regulu, – būtu ļoti strukturēta, pilnībā arhivēta un lai dalībvalstis ar to apmainītos. Komisijas izveidotā Tirgus uzraudzības

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.).

informācijas un saziņas sistēmas (ICSMS) datubāze ir labi piemērota tam, lai veidotu pilnīgu tirgus uzraudzības informācijas datubāzi, un tāpēc būtu stingri jāmudina to izmantot.

- (29) Lai izveidotu patērētājiem noderīgu instrumentu, pavērtu tirgotājiem alternatīvas iespējas ražojumu informācijas lapu saņemšanai, atvieglotu atbilstības uzraudzību un nodrošinātu jaunākos tirgus datus, kas vajadzīgi konkrētu ražojumu marķējuma un informācijas lapu pārskatīšanas regulatīvajā procesā, Komisijai būtu jāizveido un jāuztur ražojumu datubāze, kas sastāvētu no publiskās daļas un atbilstības daļas un kam vajadzētu būt pieejamai tiešsaistes portālā.
- (30) Neskarot dalībvalstu tirgus uzraudzības pienākumus un piegādātāju pienākumus pārbaudīt ražojumu atbilstību, prasītā informācija par ražojumu atbilstību piegādātājiem būtu jā dara pieejama elektroniski ražojumu datubāzē. Informācija, kas attiecas uz patērētājiem un tirgotājiem, būtu jā dara publiski pieejama ražojumu datubāzes publiskajā daļā. Minētā informācija būtu jā dara pieejama kā atklāti dati, lai to varētu izmantot mobilo lietotņu izstrādātāji un citi salīdzināšanas instrumenti. Būtu jā atvieglo tieša piekļuve ražojumu datubāzes publiskajai daļai, nodrošinot uz lietotāju orientētus instrumentus, piemēram, dinamisku ātrās reaģēšanas kodu (QR kods), kas iekļauts drukātajā marķējumā.
- (31) Ražojumu datubāzes atbilstības daļai būtu jā piemēro stingri datu aizsardzības noteikumi. Tehniskās dokumentācijas vajadzīgās konkrētās daļas atbilstības daļā būtu jā dara pieejama gan tirgus uzraudzības iestādēm, gan Komisijai. Ja kāda tehniskā informācija ir tik sensitīva, ka būtu nepiemēroti to iekļaut tehniskās dokumentācijas kategorijā, kā minēts saskaņā ar šo regulu pieņemtajos deleģētajos aktos, tirgus uzraudzības iestādēm būtu jā patur pilnvaras vajadzības gadījumā piekļūt minētajai informācijai saskaņā ar piegādātāju pienākumu sadarboties vai izmantojot tehniskās informācijas papildu daļas, ko piegādātāji brīvprātīgi augšupielādējuši ražojumu datubāzē.
- (32) Lai ražojumu datubāzi varētu izmantot pēc iespējas drīz, visiem modeļiem, kuru vienības ir laistas tirgū no šīs regulas spēkā stāšanās dienas, reģistrācijai vajadzētu būt obligātai. Attiecībā uz modeļiem, kuru vienības tika laistas tirgū pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, bet kuras vairs netirgo, reģistrācijai vajadzētu būt fakultatīvai. Būtu jā paredz atbilstīgs pārejas laiks datubāzes izstrādei un tam, lai ļautu piegādātājiem izpildīt reģistrācijas pienākumu. Ja tirgū jau esošam ražojumam tiek veiktas jebkādas marķējuma un ražojuma informācijas lapas ziņā nozīmīgas izmaiņas, ražojums būtu jā uzskata par jaunu modeli un piegādātājam tas būtu jā reģistrē ražojumu datubāzē. Komisijai, sadarbojoties ar tirgus uzraudzības iestādēm un piegādātājiem, līdz ražojumu datubāzes publiskās un atbilstības daļas pilnīgai īstenošanai īpaša uzmanība būtu jā pievērš pārejas procesam.
- (33) Sodiem, kas piemērojami par šīs regulas un saskaņā ar to pieņemto deleģēto aktu noteikumu pārkāpumiem, vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.
- (34) Lai veicinātu energoefektivitāti, klimata pārmaiņu mazināšanu un vides aizsardzību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt pasākumus, kas stimulē energoefektīvu ražojumu izmantošanu. Dalībvalstis var pašas noteikt to, kādiem vajadzētu būt šādiem stimulējošiem pasākumiem. Šādiem stimulējošiem pasākumiem būtu jā atbilst Savienības noteikumiem par valsts atbalstu, un tiem nebūtu jā rada nepamatoti šķēršļi tirgū. Šī regula neskar nekādu tādu turpmāku valsts atbalsta procedūru rezultātus, ko attiecībā uz šādiem stimulējošiem pasākumiem var veikt saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. un 108. pantu.
- (35) Enerģijas patēriņš, raksturlielumi un cita informācija par ražojumiem, uz kuriem attiecas saskaņā ar šo regulu konkrētiem ražojumiem noteiktas prasības, būtu jā mēra, izmantojot ticamas, precīzas un reproducējamās metodes, kurās ņemtas vērā vispārāztītas mūsdienīgas mērījumu un aprēķinu metodes. Pienācīgas iekšējā tirgus darbības interesēs standartiem vajadzētu būt saskaņotiem Savienības līmenī. Šādās metodēs un standartos pēc iespējas vairāk būtu jā ņem vērā attiecīgā ražojuma reālā lietošana, jā atspoguļo vidusmēra patērētāja uzvedība, un tiem vajadzētu būt stabiliem, lai novērstu to tīšu vai netīšu apiešanu. Energomarķējumiem būtu jā atspoguļo ražojumu faktiskās lietošanas salīdzinošie rādītāji, ņemot vērā ierobežojumus, ka saistīti ar vajadzību pēc uzticamas un reproducējamās laboratoriskās testēšanas. Tāpēc piegādātāji nedrīkstētu iekļaut programmatūru vai aparatūru, kas testēšanas apstākļos automātiski maina ražojuma raksturlielumus. Ja konkrētiem ražojumiem noteikto prasību piemērošanas brīdī nav publicētu standartu, Komisijai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* būtu jā publicē mērījumu un aprēķinu pagaidu metodes, kas attiecas uz minētajām konkrētām ražojumiem noteiktajām

prasībām. Kad atsauce uz šādu standartu ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, būtu jāuzskata, ka atbilstība šim standartam nozīmē arī atbilstību mērījumu metodēm, kas attiecas uz minētajām konkrētām ražojumiem noteiktajām prasībām, kas pieņemtas, pamatojoties uz šo regulu.

- (36) Komisijai būtu jāparedz ilgtermiņa darba plāns par konkrētu energopatēriņu ietekmējošu ražojumu marķējuma pārskatīšanu, tostarp provizorisku sarakstu ar vēl citiem energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem, kuriem varētu izveidot energomarķējumu. Īstenojot šo darba plānu, būtu jā sākas ar attiecīgo ražojumu grupu tehnisko, vides un ekonomisko analīzi. Minētajā analīzē būtu jāaplūko arī papildu informācija, tostarp tas, kādas ir iespējas un izmaksas, lai patērētājiem sniegtu informāciju par energopatēriņu ietekmējoša ražojuma raksturlielumiem, piemēram, tā enerģijas patēriņu, ilgturību vai ekoloģiskajiem raksturlielumiem, atbilstīgi mērķim veicināt aprites ekonomiku. Šādai papildu informācijai būtu jāuzlabo marķējuma saprotamība un iedarbīgums patērētāju acīs, un tai nebūtu jā rada negatīva ietekme uz patērētājiem.
- (37) Uz tādu ražojumu piegādātājiem, kuri ir tirgoti saskaņā ar Direktīvu 2010/30/ES pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, būtu jāturpina attiecināt pienākums pēc tirgus uzraudzības iestāžu lūguma darīt pieejamu attiecīgo ražojumu tehniskās dokumentācijas elektronisko versiju. Ar atbilstīgiem pārejas noteikumiem būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un nepārtrauktība šajā ziņā.
- (38) Turklāt, lai nodrošinātu raitu pāreju uz šo regulu, esošās prasības, kas paredzētas saskaņā ar Direktīvas 2010/30/ES 10. pantu un Komisijas Direktīvu 96/60/EK ⁽¹⁾ pieņemtajos deleģētajos aktos būtu jāturpina piemērot attiecīgajām ražojumu grupām līdz tās tiek atceltas vai aizvietotas ar saskaņā ar šo regulu pieņemtiem deleģētajiem aktiem. Minēto esošo prasību piemērošana neskar šajā regulā paredzēto pienākumu piemērošanu.
- (39) Lai izveidotu energopatēriņu ietekmējošu ražojumu konkrētas ražojumu grupas saskaņā ar konkrētu kritēriju kopumu un lai izveidotu konkrētu ražojumu marķējumu un informācijas lapas, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienlīdzīgu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve to Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (40) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai saskaņā ar Savienības drošības procedūru noteikt, vai valstu pasākumi ir pamatoti vai nav, un paredzēt sīki izstrādātas prasības attiecībā uz darbības aspektiem, kas saistīti ar ražojumu datubāzi. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (41) Ņemot vērē to, ka šīs regulas mērķus, proti, nodrošinot attiecīgu informāciju, dot klientiem iespēju izvēlēties efektīvākus ražojumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, turpinot pilnveidot saskaņoto tiesisko regulējumu un nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus ražotājiem, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (42) Šai regulai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem Direktīvas 2010/30/ES transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai.
- (43) Tādēļ Direktīva 2010/30/ES būtu jāatceļ,

⁽¹⁾ Komisijas Direktīva 96/60/EK (1996. gada 19. septembris), ar kuru Padomes Direktīvu 92/75/EEK īsteno attiecībā uz enerģijas etiķetēm mājāsaimniecības kombinētajām veļas mazgājamām un žāvējamām mašīnām (OV L 266, 18.10.1996., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā ir noteikts satvars, ko piemēro energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem ("ražojumi"), kuri tiek laisti tirgū vai nodoti ekspluatācijā. Tajā ir paredzēts, ka minētie ražojumi tiek marķēti un tiek sniegta standartizēta ražojuma informācija par energoefektivitāti, enerģijas un citu resursu patēriņu ražojumu lietošanas laikā un papildu informācija par ražojumiem, tādējādi dodot klientiem iespēju izvēlēties efektīvākus ražojumus, lai samazinātu savu enerģijas patēriņu.
2. Šo regulu nepiemēro:
 - a) lietotiem ražojumiem, ja vien tie nav importēti no trešām valstīm;
 - b) pasažieru vai preču transportlīdzekļiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "energotatēriņu ietekmējošs ražojums" jeb "ražojums" ir jebkura prece vai sistēma, kas lietošanas laikā ietekmē enerģijas patēriņu un kas ir laista tirgū vai nodota ekspluatācijā, tostarp detaļas, kuras lietošanas laikā ietekmē enerģijas patēriņu, kuras ir laistas tirgū vai nodotas ekspluatācijā klientiem un kuras paredzēts integrēt ražojumos;
- 2) "ražojumu grupa" ir grupa, kurā ietilpst ražojumi ar vienādu galveno funkcionalitāti;
- 3) "sistēma" ir vairāku tādu preču kombinācija, kuras apvienojumā pilda konkrētu funkciju paredzamā vidē un kuru energoefektivitāti tādā gadījumā var noteikt kā vienai vienībai;
- 4) "modelis" ir ražojuma versija, kuras visām vienībām ir tādi paši tehniskie parametri, kas ir būtiski saistībā ar marķējumu un ražojuma informācijas lapu, un tāds pats modeļa identifikators;
- 5) "modeļa identifikators" ir kods, kas parasti sastāv no burtiem un cipariem, ar kuru konkrētu ražojuma modeli atšķir no citiem modeļiem ar tādu pašu preču zīmi vai tādu pašu piegādātāja nosaukumu;
- 6) "ekvivalents modelis" ir modelis, kuram ir tādi paši tehniskie parametri, kas ir būtiski saistībā ar marķējumu, un tāda pati ražojuma informācijas lapa, bet kuru tas pats piegādātājs laidis tirgū vai nodevis ekspluatācijā kā citu modeli ar atšķirīgu modeļa identifikatoru;
- 7) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē komercdarbības gaitā par maksu vai bez maksas ražojumu piegādāt izplatīšanai vai izmantošanai Savienības tirgū;
- 8) "laist tirgū" nozīmē ražojumu pirmoreiz darīt pieejamu Savienības tirgū;
- 9) "nodot ekspluatācijā" nozīmē ražojuma pirmo lietošanu tā paredzētajam mērķim Savienības tirgū;
- 10) "ražotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ražo kādu ražojumu vai ir pasūtījusi kāda ražojuma konstruēšanu vai ražošanu, un tirgo minēto ražojumu ar savu nosaukumu, vārdu vai preču zīmi;
- 11) "pilnvarotais pārstāvis" ir fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir saņēmusi ražotāja rakstisku pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem;
- 12) "importētājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas Savienībā veic uzņēmējdarbību un Savienības tirgū laiž ražojumu no trešās valsts;
- 13) "tirgotājs" ir mazumtirgotājs vai cita fiziska vai juridiska persona, kas piedāvā pārdošanai, iznomāšanai vai pirkšanai ar nomaksu vai izstāda ražojumus klientiem vai uzstādītājiem komercdarbības gaitā par maksu vai bez maksas;

- 14) "piegādātājs" ir ražotājs, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, tāda ražotāja pilnvarotais pārstāvis, kurš neveic uzņēmējdarbību Savienībā, vai importētājs, kurš šo ražojumu laiž Savienības tirgū;
- 15) "tālpārdošana" ir piedāvāšana pārdošanai, iznomāšanai vai pirkšanai ar nomaksu pa pastu, pēc kataloga, internetā, pa telefonu vai ar jebkādiem citiem līdzekļiem, kad potenciālajam klientam nav iespējams apskatīt izstādītu ražojumu;
- 16) "klients" ir fiziska vai juridiska persona, kas ražojumu pērk, nomā vai saņem savai personīgai lietošanai neatkarīgi no tā, vai tā rīkojas nolūkos, kas ir nesaistīti ar tās komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, vai ne;
- 17) "energoefektivitāte" ir attiecība starp iegūto jaudu, pakalpojumu, precēm vai enerģiju un ieguldīto enerģiju;
- 18) "saskaņotais standarts" ir standarts, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1025/2012 (¹) 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- 19) "marķējums" ir grafiska diagramma drukātā vai elektroniskā veidā, kas ietver slēgtu skalu, kurā izmantoti tikai burti no A līdz G, kur katrs burts atbilst klasei un katra klase atbilst enerģijas ietaupījumiem, septiņās dažādās krāsās no tumši zaļas līdz sarkanai, lai informētu klientus par energoefektivitāti un enerģijas patēriņu; tas ietver marķējumus ar atjauninātu skalu un marķējumus ar mazāk klasēm un krāsām saskaņā ar 11. panta 10. un 11. punktu;
- 20) "skalas atjaunināšana" ir pasākums, ar ko nosaka stingrākas prasības, kas jāizpilda, lai konkrētai ražojumu grupai sasniegtu marķējumā norādīto energoklasi;
- 21) "marķējums ar atjauninātu skalu" ir konkrētas ražojumu grupas marķējums, kura skala ir atjaunināta un kuru var atšķirt no marķējumiem, ko piemēroja pirms skalas atjaunināšanas, vienlaikus saglabājot visu marķējumu vizuālu un uztveramu saskaņotību;
- 22) "ražojuma informācijas lapa" ir standarta dokuments ar informāciju par ražojumu drukātā vai elektroniskā veidā;
- 23) "tehniskā dokumentācija" ir dokumentācija, kas ir pietiekama, lai tirgus uzraudzības iestādēm dotu iespēju novērtēt ražojuma marķējuma un ražojuma informācijas lapas precizitāti, tostarp testēšanas pārskati vai līdzīgi tehniski pierādījumi;
- 24) "papildu informācija" ir deleģētajā aktā norādīta informācija par ražojuma funkcionālajiem un ekoloģiskajiem raksturlielumiem;
- 25) "ražojumu datubāze" ir datu kopums, kas attiecas ražojumiem un kas ir sistemātiski sakārtots un ietver uz patērētājiem orientētu publisko daļu, kurā ar elektronisko saziņas līdzekļu starpniecību ir pieejama informācija par ražojuma individuālajiem parametriem, tiešsaistes portālu pieejamībai un atbilstības daļu ar skaidri noteiktām pieejamības un drošības prasībām;
- 26) "verifikācijas pielaiide" ir tirgus uzraudzības iestāžu vai to vārdā veikto verifikācijas testu mērījumu un aprēķinu rezultātu maksimāli pieļaujamā novirze salīdzinājumā ar paziņoto vai publicēto parametru vērtībām, kurā atspoguļota starplaboratoriju rezultātu variāciju novirze.

3. pants

Piegādātāju vispārīgie pienākumi

1. Piegādātājs nodrošina, ka katrai tirgū laista ražojuma vienībai bez maksas tiek pievienoti precīzi drukāti marķējumi un ražojuma informācijas lapas saskaņā ar šo regulu un attiecīgajiem deleģētajiem aktiem.

Kā alternatīvu tam, ka ražojuma informācijas lapa tiek nodrošināta kopā ar ražojumu, 16. panta 3. punkta h) apakšpunktā minētajos deleģētajos aktos var noteikt, ka pietiek ar to, ka piegādātājs šāda ražojuma informācijas lapas parametrus ievada ražojumu datubāzē. Šādā gadījumā piegādātājs pēc pieprasījuma nodrošina tirgotājam ražojuma informācijas lapu drukātā veidā.

Deleģētajos aktos var paredzēt, ka marķējums tiek uzdrukāts uz ražojuma iepakojuma.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

2. Piegādātājs nekavējoties un katrā ziņā piecu darba dienu laikā pēc tirgotāja pieprasījuma bez maksas tirgotājiem piegādā drukātus marķējumus, tostarp marķējumus ar atjauninātu skalu saskaņā ar 11. panta 13. punktu, un ražojumu informācijas lapas.
3. Piegādātājs nodrošina piegādātā marķējuma un ražojuma informācijas lapu precizitāti un sagatavo pietiekamu tehnisko dokumentāciju, lai šo precizitāti būtu iespējams novērtēt.
4. Pēc modeļa vienības nodošanas ekspluatācijā piegādātājs lūdz klientam sniegt nepārprotamu piekrišanu jebkādam izmaiņām, kuras attiecībā uz vienību paredzēts ieviest, veicot atjauninājumus, un kuras varētu kaitēt vienības energoefektivitātes marķējuma parametriem kas noteikti attiecīgajā deleģētajā aktā. Piegādātājs informē klientu par atjauninājuma mērķi un par izmaiņām parametros, tostarp par jebkādam izmaiņām marķējuma klasē. Uz laikposmu, kas ir proporcionāls ražojuma vidējam aprites ciklam, piegādātājs klientam dod iespēju atteikties no atjauninājuma bez novērsama funkcionālības zaudējuma.
5. Piegādātājs nelaiž tirgū ražojumus, kas konstruēti tā, ka modeļa raksturlielumi testa apstākļos tiek automātiski mainīti nolūkā sasniegt vēlāmāku to parametru līmeni, kuri precizēti attiecīgajā deleģētajā aktā vai iekļauti jebkuros ražojumam pievienotajos dokumentos.

4. pants

Piegādāju pienākumi saistībā ar ražojumu datubāzi

1. No 2019. gada 1. janvāra, pirms tirgū tiek laista jauna modeļa vienība, uz kuru attiecas deleģētais akts, piegādātājs ražojumu datubāzes publiskajā un atbilstības daļā ievada informāciju par minēto modeli, kā norādīts I pielikumā.
 2. Ja laikposmā no 2017. gada 1. augusta līdz 2019. gada 1. janvārim tirgū laiž tādu modeļu vienības, uz kuriem attiecas deleģētais akts, piegādātājs līdz 2019. gada 30. jūnijam attiecībā uz minētajiem modeļiem ražojumu datubāzē ievada I pielikumā izklāstīto informāciju.
- Līdz brīdim, kad dati ir ievadīti ražojumu datubāzē, piegādātājs 10 dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts tirgus uzraudzības iestāžu vai Komisijas lūgums, nodrošina tehniskās dokumentācijas elektroniskās versijas pieejamību pārbaudes nolūkiem.
3. Piegādātājs ražojumu datubāzē var ievadīt informāciju par modeļiem, kā norādīts I pielikumā, kuru vienības tika laistas tirgū tikai un vienīgi pirms 2017. gada 1. augusta.
 4. Ražojumu, attiecībā uz kuru ir izdarītas izmaiņas, kas ir būtiskas attiecībā uz marķējumu vai ražojuma informācijas lapu, uzskata par jaunu modeli. Piegādātājs datubāzē norāda, kad tas modeļa vienības tirgū vairs nelaiž.
 5. Šā panta 1. un 2. punktā minētie pienākumi neattiecas uz sildītāju komplektiem, kas minēti Komisijas Deleģētajās regulās (ES) Nr. 811/2013 ⁽¹⁾, (ES) Nr. 812/2013 ⁽²⁾ un (ES) 2015/1187 ⁽³⁾, kur marķējumu nodrošināšana minētajiem komplektiem ir tikai un vienīgi tirgotāju atbildībā.

6. Pēc tam, kad tirgū ir laista modeļa pēdējā vienība, piegādātājs informāciju par minēto modeli ražojumu datubāzes atbilstības daļā glabā 15 gadus. Saistībā ar ražojuma vidējo aprites ciklu, ievērojot 16. panta 3. punkta q) apakšpunktu, var noteikt īsāku datu uzglabāšanas laikposmu. Informāciju datubāzes publiskajā daļā nedzēš.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 811/2013 (2013. gada 18. februāris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES papildina attiecībā uz telpu sildītāju, kombinēto sildītāju, telpu sildītāja, temperatūras regulatora un saules enerģijas iekārtas komplektu un kombinētā sildītāja, temperatūras regulatora un saules enerģijas iekārtas komplektu energomarķējumu (OV L 239, 6.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 812/2013 (2013. gada 18. februāris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES papildina attiecībā uz ūdenssildītāju, karstā ūdens tvertņu un ūdenssildītāja un saules enerģijas iekārtas komplektu energomarķējumu (OV L 239, 6.9.2013., 83. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/1187 (2015. gada 27. aprīlis), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES papildina attiecībā uz cietā kurināmā katlu un cietā kurināmā katla, papildu sildītāju, temperatūras regulatoru un saules enerģijas iekārtu komplektu energomarķējumu (OV L 193, 21.7.2015., 43. lpp.).

*5. pants***Tirgotāju pienākumi**

1. Tirgotāji:
 - a) redzamā veidā izvietoj, tostarp veicot tālpārdošanu tiešsaistē, marķējumu, ko attiecīgā deleģētā akta aptvertajam modeļa vienībām nodrošinājis piegādātājs vai kas darīts pieejams saskaņā ar 2. punktu; un
 - b) pārdošanas brīdī pēc pieprasījuma dara klientiem pieejamu ražojuma informācijas lapu, tostarp fiziskā veidolā.
2. Ja neatkarīgi no 3. panta 1. punktā paredzētajiem noteikumiem tirgotāja rīcībā nav marķējuma, tas pieprasa to piegādātājam saskaņā ar 3. panta 2. punktu.
3. Ja neatkarīgi no 3. panta 1. punktā paredzētajiem noteikumiem tirgotāja rīcībā nav ražojuma informācijas lapas, tas pieprasa to piegādātājam saskaņā ar 3. panta 2. punktu vai, ja tas tā vēlas, izdrukā vai lejupielādē to no ražojumu datubāzes izstādīšanai elektroniskā formātā, ja minētās funkcijas konkrētajam ražojumam ir pieejamas.

*6. pants***Citi piegādātāju un tirgotāju pienākumi**

Piegādātājs un tirgotājs:

- a) saskaņā ar attiecīgo deleģēto aktu konkrēta modeļa vizuālos reklāmas materiālos vai tehniskajos reklāmazdevumos norāda ražojuma energoefektivitātes klasi un uz marķējuma esošo efektivitātes klašu diapazonu;
- b) sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm un nekavējoties rīkojas, lai – vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma – novērstu jebkādu neatbilstību šajā regulā un attiecīgajos deleģētajos aktos noteiktajām prasībām, par ko tie ir atbildīgi;
- c) ražojumiem, uz kuriem attiecas attiecīgie deleģētie akti, nenodrošina vai neizvieto citus marķējumus, zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas neatbilst šīs regulas un attiecīgo deleģēto aktu prasībām, ja tas var maldināt vai mulsināt klientus par enerģijas vai citu resursu patēriņu lietošanas laikā;
- d) ražojumiem, uz kuriem neattiecas deleģētie akti, nepiegādā un neizvieto marķējumus, kas atdarina šajā regulā un attiecīgajos deleģētajos aktos paredzētos marķējumus;
- e) ražojumiem, kuri nav saistīti ar enerģiju, nepiegādā un neizvieto marķējumus, kas atdarina šajā regulā vai deleģētajos aktos paredzētos marķējumus.

Pirmās daļas d) punkts neietekmē marķējumus, kas paredzēti dalībvalstu tiesību aktos, ja vien minētais marķējums nav paredzēts deleģētajos aktos.

*7. pants***Dalībvalstu pienākumi**

1. Dalībvalstis savā teritorijā neaizkavē tādu ražojumu laišanu tirgū vai nodošanu ekspluatācijā, kas atbilst šai regulai un attiecīgajiem deleģētajiem aktiem.
2. Ja dalībvalstis attiecībā uz kādu ražojumu, kas norādīts deleģētajā aktā, ir paredzējušas stimulējošus pasākumus, minētie stimulējošie pasākumi ir vērsti uz divām augstākajām būtiski pārstāvētajām energoefektivitātes klasēm vai uz augstākām klasēm, kas noteiktas minētajā deleģētajā aktā.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka līdztekus marķējumu ieviešanai un to skalu atjaunināšanai notiek izglītojošas un popularizējošas informācijas kampaņas par energomarķējumu – vajadzības gadījumā sadarbībā ar piegādātājiem un tirgotājiem. Komisija atbalsta ar minētajām kampaņām saistītu sadarbību un praksi apmaiņu, tostarp sniedzot ieteikumu par kopējiem galvenajiem vēstījumiem.

4. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sodiem un izpildes mehānismiem, ko piemēro par šīs regulas un attiecīgo deleģēto aktu pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to īstenošanu. Minētie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Uzskata, ka noteikumi, kuri atbilst Direktīvas 2010/30/ES 15. panta prasībām, atbilst šā punkta prasībām attiecībā uz sodiem.

Dalībvalstis līdz 2017. gada 1. augustam Komisijai paziņo tos pirmajā daļā minētos noteikumus, kuri iepriekš nav paziņoti, un nekavējoties paziņo par jebkuriem turpmākiem grozījumiem, kas tos skar.

8. pants

Savienības tirgus uzraudzība un Savienības tirgū ienākošo ražojumu kontrole

1. Šīs regulas un attiecīgo deleģēto aktu aptvertajiem ražojumiem piemēro Regulas (EK) Nr. 765/2008 16.–29. pantu.

2. Komisija starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par tirgus uzraudzību vai Savienības tirgū ienākošo ražojumu kontroli, un starp šīm iestādēm un Komisiju, cita starpā vēl ciešāk iesaistot AdCo ekodizaina un energomarkējuma jautājumos, veicina un atbalsta sadarbību un apmaiņu ar informāciju par tirgus uzraudzību attiecībā uz ražojumu markējumu.

Šādu informācijas apmaiņu veic arī tad, ja testēšanas rezultāti liecina, ka ražojums atbilst šai regulai un attiecīgajam deleģētajam aktam.

3. Dalībvalstu visaptverošajās tirgus uzraudzības programmās vai nozarēm paredzētajās īpašajās programmās, kas izstrādātas, ievērojot Regulas (EK) Nr. 765/2008 18. pantu, ietver darbības, kuru mērķis ir nodrošināt efektīvu šīs regulas izpildi.

4. Komisija, sadarbojoties ar AdCo ekodizaina un energomarkējuma jautājumos, izstrādā pamatnostādnes šīs regulas izpildei, jo īpaši attiecībā uz ražojumu testēšanas paraugpraksi un informācijas apmaiņu starp valstu tirgus uzraudzības iestādēm un Komisiju.

5. Ja tiek konstatēta neatbilstība šai regulai vai attiecīgajiem deleģētajiem aktiem, tirgus uzraudzības iestādes ir tiesīgas no piegādātāja atgūt izdevumus par dokumentu pārbaudi un ražojumu fizisku testēšanu.

9. pants

Valsts līmeņa procedūra rīcībai ar ražojumiem, kuri rada risku

1. Ja kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams pamats uzskatīt, ka šīs regulas aptvertais ražojums rada risku tādiem sabiedrības interešu aizsardzības aspektiem, uz kuriem attiecas šī regula, piemēram, vides un patērētāju aizsardzības aspektiem, tās veic novērtējumu saistībā ar attiecīgo ražojumu, aptverot visas energomarkējuma prasības, kuras ir saistītas ar konkrēto risku un ir noteiktas šajā regulā vai attiecīgajā deleģētajā aktā. Piegādātāji un tirgotāji pēc vajadzības sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm minētā novērtējuma veikšanai.

2. Ja 1. punktā minētajā novērtēšanā tirgus uzraudzības iestādes atklāj, ka ražojums neatbilst šajā regulā vai attiecīgajā deleģētajā aktā noteiktajām prasībām, tās nekavējoties pieprasa, lai piegādātājs vai attiecīgā gadījumā tirgotājs veiktu visus atbilstīgos korigējošos pasākumus, lai panāktu ražojuma atbilstību minētajām prasībām, lai attiecīgā gadījumā ražojumu izņemtu no tirgus vai attiecīgā gadījumā atsauktu to saprātīgā termiņā, samērīgi ar riska būtību, kā noteikušas iestādes.

Uz šajā punktā minētajiem pasākumiem attiecas Regulas (EK) Nr. 765/2008 21. pants.

3. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka 2. punktā minētā neatbilstība neaprobežojas tikai ar attiecīgās valsts teritoriju, tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par novērtējuma rezultātiem un par pasākumiem, ko tās prasījušas veikt piegādātājam vai tirgotājam.

4. Piegādātājs vai attiecīgā gadījumā tirgotājs nodrošina, ka saskaņā ar 2. punktu tiek veikti visi atbilstīgie koriģējošie vai ierobežojošie pasākumi saistībā ar visiem attiecīgajiem ražojumiem, kurus tas darījis pieejamus tirgū visā Savienībā.

5. Ja piegādātājs vai attiecīgā gadījumā tirgotājs 2. punktā noteiktajā termiņā neveic piemērotus koriģējošos pasākumus, tirgus uzraudzības iestādes veic visus pienācīgos provizoriskos pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu ražojuma pieejamību attiecīgās valsts tirgū, lai ražojumu izņemtu no tirgus vai lai to atsauktu.

6. Tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par pasākumiem, kas veikti, ievērojot 5. punktu. Minētā informācija ietver visas pieejamās ziņas, jo īpaši:

- a) datus, kas nepieciešami neatbilstīgā ražojuma identificēšanai;
- b) datus par ražojuma izcelsmi;
- c) par iespējamās neatbilstības veidu un ar to saistīto risku;
- d) par veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī piegādātāja vai attiecīgā gadījumā tirgotāja paustajiem argumentiem.

Konkrētāk, tirgus uzraudzības iestādes norāda, vai neatbilstības iemesls ir tas, ka ražojums neatbilst šajā regulā izklāstītajām prasībām, kas saistītas ar sabiedrības interešu aizsardzības aspektiem, vai arī trūkumi 13. pantā minētajos saskaņotajos standartos, kurus ievērojot, var pieņemt, ka ir nodrošināta atbilstība.

7. Citas dalībvalstis, izņemot to dalībvalsti, kura procedūru uzsākusi, nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par jebkādiem pieņemtajiem pasākumiem un to rīcībā esošo papildu informāciju saistībā ar attiecīgā ražojuma neatbilstību, un, ja tās nepiekrīt paziņotajiem valsts pasākumiem, informē par saviem iebildumiem.

8. Ja 60 dienu laikā pēc 6. punktā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Komisija nav cēlusi iebildumus pret kādas dalībvalsts veiktu provizorisko pasākumu, šo pasākumu uzskata par pamatotu.

9. Dalībvalstis nodrošina, lai saistībā ar attiecīgo ražojumu nekavējoties tiktu veikti piemēroti ierobežojoši pasākumi, piemēram, ražojums tiktu izņemts no tirgus.

10. pants

Savienības drošības procedūra

1. Ja, pabeidzot 9. panta 4. un 5. punktā izklāstīto procedūru, tiek izteikti iebildumi pret kādas dalībvalsts veiktu pasākumu vai ja Komisija uzskata, ka valsts pasākums ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija nekavējoties apspriežas ar dalībvalstīm un piegādātāju vai attiecīgā gadījumā tirgotāju un veic valsts pasākuma novērtējumu.

Pamatojoties uz minētā novērtējuma rezultātiem, Komisija, pieņemot īstenošanas aktu, nolemj, vai valsts pasākums ir vai nav pamatots, un var ierosināt atbilstīgu alternatīvu pasākumu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. panta 2. punktā.

2. Komisija savu lēmumu adresē visām dalībvalstīm un par to nekavējoties paziņo dalībvalstīm un attiecīgajam piegādātājam vai tirgotājam.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu neatbilstīgā ražojuma izņemšanu no to tirgus, un par to attiecīgi informē Komisiju. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts atsauc šo pasākumu.

4. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un ražojuma neatbilstība ir saistīta ar šīs regulas 9. panta 6. punktā minētajiem trūkumiem saskaņotajos standartos, Komisija piemēro Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. pantā paredzēto procedūru.

5. Koriģējošos vai ierobežojošos pasākumus, kas pieņemti, ievērojot 9. panta 2., 4., 5. vai 9. punktu vai 10. panta 3. punktu, attiecina uz visām neatbilstīgā modeļa un tā ekvivalento modeļu vienībām, izņemot tās vienības, kuru atbilstību piegādātājs ir pierādījis.

11. pants

Marķējuma ieviešanas un skalas atjaunināšanas procedūra

1. Attiecībā uz 4. un 5. punktā minētajām ražojumu grupām Komisija atjaunina to marķējumu skalas, kas bija spēkā 2017. gada 1. augustā, ievērojot 4. un 5., kā arī 8.–12. punktu.

Atkāpjoties no 16. panta 3. punkta b) apakšpunktā izklāstītās prasības panākt ievērojamus enerģijas un izmaksu ietaupījumus, ja ar marķējuma skalas atjaunināšanu nevar panākt šādus ietaupījumus, nodrošina vismaz viendabīgu skalu no A līdz G.

2. Ja 2017. gada 1. augustā kādai ražojumu grupai marķējuma nav, Komisija, ievērojot 8.–12. punktu, var marķējumus ieviest.

3. Komisija var atkārtoti atjaunināt skalas marķējumiem, kam skalas atjauninātas saskaņā ar 1. punktu vai kas ieviesti saskaņā ar 2. punktu, ja ir izpildīti 6. punkta a) vai b) apakšpunkta nosacījumi, un ievērojot 8.–12. punktu.

4. Lai nodrošinātu viendabīgu A līdz G skalu, Komisija līdz 2023. gada 2. augustam pieņem deleģētos aktus, ievērojot šīs regulas 16. pantu, lai papildinātu šo regulu, ieviešot marķējumus ar atjauninātu A līdz G skalu to ražojumu grupām, uz kurām attiecas saskaņā ar Direktīvu 2010/30/ES pieņemti deleģēti akti, lai 18 mēnešus pēc saskaņā ar šo regulu pieņemtu deleģēto aktu stāšanās spēkā marķējumu ar atjauninātu skalu izvietotu gan veikalos, gan tiešsaistē.

Nosakot secību, kādā atjaunināmas marķējuma skalas ražojumu grupām, Komisija ņem vērā ražojumu īpatnību augstākajās klasēs.

5. Atkāpjoties no 4. punkta, Komisija:

a) līdz 2025. gada 2. augustam iesniedz pārskatus par Deleģēto regulu (ES) Nr. 811/2013, (ES) Nr. 812/2013 un (ES) 2015/1187 darbības jomās ietilpstošajām ražojumu grupām, lai atjauninātu to marķējuma skalas, un attiecīgā gadījumā līdz 2026. gada 2. augustam, ievērojot šīs regulas 16. pantu, pieņem deleģētos aktus, lai papildinātu šo regulu, ieviešot marķējumus ar atjauninātu A līdz G skalu.

Deleģētos aktus, ar ko ievieš marķējumus ar atjauninātu A līdz G skalu, katrā ziņā pieņem ne vēlāk kā 2030. gada 2. augustā;

b) līdz 2018. gada 2. novembrim, ievērojot šīs regulas 16. pantu, pieņem deleģētos aktus, lai papildinātu šo regulu, ieviešot marķējumus ar atjauninātu A līdz G skalu to ražojumu grupām, uz kurām attiecas Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1059/2010 ⁽¹⁾, (ES) Nr. 1060/2010 ⁽²⁾, (ES) Nr. 1061/2010 ⁽³⁾, (ES) Nr. 1062/2010 ⁽⁴⁾ un (ES) Nr. 874/2012 ⁽⁵⁾ un Direktīva 96/60/EK, lai 12 mēnešus pēc to stāšanās spēkā marķējumu ar atjauninātu skalu izvietotu gan veikalos, gan tiešsaistē.

6. Attiecībā uz ražojumiem, kuriem Komisija saskaņā ar 3. punktu var atkārtoti atjaunināt skalas marķējumiem, Komisija pārskata marķējumu nolūkā atjaunināt tā skalu, ja tā uzskata, ka:

a) 30 % no Savienības tirgū pārdoto ražojumu grupai piederošām modeļu vienībām atbilst augstākajai energoefektivitātes klasei A un ir sagaidāma tehnoloģiju turpmāka attīstība; vai

b) 50 % no Savienības tirgū pārdoto ražojumu grupai piederošām modeļu vienībām atbilst divām visaugstākajām energoefektivitātes klasēm A un B un ir sagaidāma tehnoloģiju turpmāka attīstība.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1059/2010 (2010. gada 28. septembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz sadzīves trauku mazgāšanas mašīnu energomarķējumu (OV L 314, 30.11.2010., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1060/2010 (2010. gada 28. septembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz mājāsaimniecībā lietojamo aukstumiekārtu energomarķējumu (OV L 314, 30.11.2010., 17. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1061/2010 (2010. gada 28. septembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz sadzīves veļas mazgāšanas mašīnu energomarķējumu (OV L 314, 30.11.2010., 47. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1062/2010 (2010. gada 28. septembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz televizoru energomarķējumu (OV L 314, 30.11.2010., 64. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 874/2012 (2012. gada 12. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES attiecībā uz elektrisko lampu un gaismeikļu energomarķējumu (OV L 258, 26.9.2012., 1. lpp.).

7. Ja Komisija ir novērtējusi, ka 6. punkta a) vai b) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, tā veic pārskata pētījumu.

Ja attiecībā uz konkrētu ražojumu grupu minētie nosacījumi nav izpildīti astoņu gadu laikā pēc attiecīgā deleģētā akta spēkā stāšanās dienas, Komisija konstatē, kuri šķēršļi, ja tādi pastāv, ir kavējuši marķējumam sasniegt tam noteikto mērķi.

Jaunu marķējumu gadījumā tā veic priekšizpēti, kas balstīta uz darba plānā izklāstīto ražojumu grupu indikatīvo sarakstu.

Komisija pabeidz pārskata pētījumu, iesniedz rezultātus, kā arī attiecīgā gadījumā deleģētā akta projektu Apspriežu forumam 36 mēnešu laikā no brīža, kad tā ir novērtējusi, ka 6. punkta a) vai b) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti. Apspriežu forums apspriež novērtējumu un pārskata pētījumu.

8. Ja marķējums tiek ieviests vai tā skala tiek atjaunināta, Komisija nodrošina to, lai neviens no ražojumiem marķējuma ieviešanas brīdī neatbilstu A energoklasei un paredzamais laiks, kad vairums modeļu tiktu klasificēti minētajā klasē, būtu vismaz 10 gadus vēlāk.

9. Atkāpjoties no 8. punkta, – ja tehnoloģiju attīstība tiek prognozēta vēl straujāka, jānosaka tādas prasības, lai nevienu ražojumu marķējuma ieviešanas brīdī neparedzētu klasificēt A un B energoklasēs.

10. Ja konkrētajā ražojumu grupā E, F vai G energoklases modeļus vairs nav atļauts laist tirgū vai nodot ekspluatācijā, ekodizaina īstenošanas pasākuma dēļ, kurš pieņemts saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK, attiecīgo klasi vai klases marķējumā parāda pelēkā krāsā, kā norādīts attiecīgajā deleģētajā aktā. Pelēkās krāsas klases marķējums attiecas tikai uz jaunām ražojumu vienībām, ko laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā.

11. Ja tehnisku iemeslu dēļ nav iespējams noteikt septiņas energoklases, kas atbilst ievērojamam enerģijas un izmaksu ietaupījumam no klienta viedokļa, marķējumā, atkāpjoties no 2. panta 14. punkta, var norādīt mazāku klašu skaitu. Šādos gadījumos marķējuma krāsu spektru no tumši zaļas līdz sarkanai saglabā.

12. Komisija īsteno tai ar šo pantu noteiktās pilnvaras un pienākumus saskaņā ar 16. pantu.

13. Ja, ievērojot 1. vai 3. punktu, marķējuma skala tiek atjaunināta:

a) piegādātājs, laižot ražojumu tirgū, nodrošina tirgotājam gan esošos marķējumus, gan marķējumus ar atjauninātu skalu un ražojuma informācijas lapas laikposmam, kas sākas četrus mēnešus pirms dienas, kas attiecīgajā deleģētajā aktā norādīta kā diena, kurā sāk izvietot marķējumu ar atjauninātu skalu.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, ja esošais marķējums un marķējums ar atjauninātu skalu paredz atšķirīgu modeļa testēšanu, piegādātājs var izvēlēties nepiegādāt esošo marķējumu ar tām modeļa vienībām, kas laistas tirgū vai nodotas ekspluatācijā četru mēnešu laikposmā pirms dienas, kas attiecīgajā deleģētajā aktā norādīta kā diena, kurā sāk izvietot marķējumu ar atjauninātu skalu, ja neviena no vienībām, kas pieder pie tā paša modeļa vai ekvivalentiem modeļiem, nav tikusi laista tirgū vai nodota ekspluatācijā pirms minētā četru mēnešu laikposma sākuma. Šādā gadījumā tirgotājs pirms šīs dienas minētās vienības nepiedāvā pārdošanai. Piegādātājs pēc iespējas drīz par šīm sekām informē attiecīgo tirgotāju, tostarp gadījumos, kad tas šādas vienības iekļauj savos piedāvājumos tirgotājiem;

b) piegādātājs ražojumiem, kas laisti tirgū vai nodoti ekspluatācijā pirms četru mēnešu laikposma, pēc tirgotāja pieprasījuma saskaņā ar 3. panta 2. punktu, sākot ar minētā laikposma sākuma dienu, piegādā marķējumu ar atjauninātu skalu. Šādiem ražojumiem tirgotājs saņem marķējumu ar atjauninātu skalu saskaņā ar 5. panta 2. punktu.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas:

i) tirgotājs, kurš attiecībā uz vienībām, kas jau ir tā krājumos, nevar saņemt marķējumu ar atjauninātu skalu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, jo piegādātājs ir pārtraucis savu darbību, ir atļauts tirgot minētās vienības, izmantojot vienīgi marķējumu ar neatjauninātu skalu, ne ilgāk kā deviņus mēnešus pēc dienas, kas attiecīgajā deleģētajā aktā minēta kā diena, kurā sāk izvietot marķējumu ar atjauninātu skalu; vai

- ii) ja marķējums ar neatjauninātu skalu un marķējums ar atjauninātu skalu paredz modeļa atšķirīgu testēšanu, piegādātājs ir atbrīvots no pienākuma nodrošināt marķējumu ar atjauninātu skalu tām vienībām, kas laistas tirgū vai nodotas ekspluatācijā pirms četrus mēnešus ilgā laika posmā, ja neviena no vienībām, kas pieder pie tā paša modeļa vai ekvivalentiem modeļiem, nav laista tirgū vai nodota ekspluatācijā pēc tam, kad sācies minētais četrus mēnešu laika posms. Šādā gadījumā tirgotājam ir atļauts tirgot minētās vienības, izmantojot vienīgi marķējumu ar neatjauninātu skalu, ne ilgāk kā deviņus mēnešus pēc dienas, kas attiecīgajā deleģētajā aktā minēta kā diena, kurā sāk izvietot marķējumu ar atjauninātu skalu;
- c) tirgotājs esošo marķējumu uz izstādītajiem ražojumiem gan veikalos, gan tiešsaistē nomaina ar marķējumu ar atjauninātu skalu 14 darba dienu laikā pēc dienas, kas attiecīgajā deleģētajā aktā norādīta kā diena, kurā sāk izvietot marķējumu ar atjauninātu skalu. Tirgotājs marķējumu ar atjauninātu skalu neizstāda pirms minētās dienas.

Atkāpjoties no šā punkta a), b) un c) apakšpunkta, 16. panta 3. punkta e) apakšpunktā minētajos deleģētajos aktos var paredzēt īpašus noteikumus energomarķējumam, kas ir uzdrukāts uz ražojuma iepakojuma.

12. pants

Ražojumu datubāze

1. Komisija izveido un uztur ražojumu datubāzi, kas sastāv no publiskās daļas, atbilstības daļas un tiešsaistes portāla, kas sniedz piekļuvi abām minētajām daļām.

Minētā ražojumu datubāze neizstāj un nemaina tirgus uzraudzības iestāžu pienākumus.

2. Ražojumu datubāzei ir šādi mērķi:

- a) atbalstīt tirgus uzraudzības iestādes tām noteikto uzdevumu veikšanā saskaņā ar šo regulu un attiecīgajiem deleģētajiem aktiem, tostarp to izpildē;
- b) sniegt sabiedrībai informāciju par tirgū laistiem ražojumiem un to energomarķējumu, un ražojumu informācijas lapām;
- c) saistībā ar energomarķējumu pārskatīšanu nodrošināt Komisijai atjauninātu informāciju par ražojumu energoefektivitāti.

3. Datubāzes publiskā daļa un tiešsaistes portāls ietver informāciju, kas izklāstīta attiecīgi I pielikuma 1. un 2. punktā, ko dara publiski pieejamu. Datubāzes publiskā daļa atbilst šā panta 7. punktā uzskaitītajiem kritērijiem un I pielikuma 4. punktā izklāstītajiem funkcionālajiem kritērijiem.

4. Ražojumu datubāzes atbilstības daļa ir pieejama tikai tirgus uzraudzības iestādēm un Komisijai un ietver I pielikuma 3. punktā izklāstīto informāciju, tostarp tehniskās dokumentācijas konkrētas daļas, kā minēts šā panta 5. punktā. Atbilstības daļa atbilst šā panta 7. un 8. punktā izklāstītajiem kritērijiem un I pielikuma 4. punktā izklāstītajiem funkcionālajiem kritērijiem.

5. Tehniskās dokumentācijas obligātās konkrētas daļas, ko piegādātājs ievada datubāzē, ietver tikai:

- a) vispārīgu modeļa aprakstu, kas ir pietiekams, lai to varētu nepārprotami un viegli identificēt;
- b) atsauces uz piemērotajiem saskaņotajiem standartiem vai citiem izmantotajiem mērījumu standartiem;
- c) īpašus piesardzības pasākumus, kas ievērojami, montējot, uzstādot modeli, veicot tā tehnisko apkopi vai testēšanu;
- d) izmērītos modeļa tehniskos parametrus;
- e) aprēķinus, kas veikti ar izmērītajiem parametriem;
- f) testēšanas apstākļus, ja tie nav pietiekami aprakstīti b) punktā.

Turklāt piegādātājs drīkst brīvprātīgi augšupielādēt datubāzē tehniskās dokumentācijas papildu daļas.

6. Ja tirgus uzraudzības iestādēm un/vai Komisijai, lai tās veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu, kļūst nepieciešami citi dati, kas nav minēti 5. punktā vai nav pieejami datubāzes publiskajā daļā, tām tos pēc pieprasījuma jāvar saņemt no piegādātāja.

7. Ražojumu datubāzi izveido saskaņā ar šādiem kritērijiem:
 - a) administratīvā sloga mazināšanu piegādātājam un citiem datubāzes lietotājiem;
 - b) lietošanas vienkāršību un izmaksu lietderību; un
 - c) dubultas datu ievadīšanas automātisku novēršanu.
8. Datubāzes atbilstības daļu izveido saskaņā ar šādiem kritērijiem:
 - a) aizsardzība pret neparedzētu izmantošanu un konfidencialas informācijas aizsardzība, balstoties uz stingriem drošības pasākumiem;
 - b) piekļuves tiesības, kuru pamatā ir princips par vajadzību pēc informācijas;
 - c) personas datu apstrāde attiecīgā gadījumā notiek saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvu 95/46/EK;
 - d) piekļuve datiem ir ierobežota apjoma, lai novērstu lielāku datu kopumu kopēšanu;
 - e) piegādātājs var izsekot piekļuvi datiem attiecībā uz tās tehnisko dokumentāciju.
9. Datubāzes atbilstības daļas datus apstrādā saskaņā ar Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾. Jo īpaši piemēro īpašos kiberdrošības pasākumus, kas iekļauti Komisijas Lēmumā (ES, Euratom) 2017/46 ⁽²⁾, un tā īstenošanas noteikumus. Konfidencialitātes līmenis atspoguļo attiecīgo kaitējumu, kas izriet no datu izpaušanas nepilnvarotām personām.
10. Piegādātājam ir tiesības piekļūt informācijai, kuru tas ievada ražojumu datubāzē, ievērojot 4. panta 1. un 2. punktu, un šo informāciju rediģēt. Tirgus uzraudzības nolūkiem tiek turēts izdarīto izmaiņu reģistrs, kurā fiksēti datumi, kuros veiktas kādas korekcijas.
11. Klienti, kas izmanto ražojumu datubāzes publisko daļu, var viegli atpazīt vislabāko energoklasi katrai ražojumu grupai, tādējādi saņemot iespēju salīdzināt modeļa īpašības un izvēlēties pašus energoefektīvākos ražojumus.
12. Komisija ir pilnvarota ar īstenošanas aktiem precizēt ar ražojumu datubāzi saistītos funkcionēšanas aspektus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. panta 2. punktā, un pēc apspriešanās ar 14. pantā minēto Apspriežu forumu.

13. pants

Saskaņotie standarti

1. Pēc tam, kad, ievērojot regulas 16. pantu, ir pieņemts deleģētais akts, kurā noteiktas konkrētas marķējuma prasības, Komisija saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē atsauces uz saskaņotajiem standartiem, kas atbilst attiecīgajām deleģētajā aktā noteiktajām mērījumu un aprēķinu prasībām.
2. Ja ražojuma atbilstības novērtēšanā tiek piemēroti šādi saskaņotie standarti, tiek pieņemts, ka modelis atbilst attiecīgajām deleģētajā aktā noteiktajām mērījumu un aprēķinu prasībām.
3. Saskaņoto standartu mērķis ir pēc iespējas vairāk simulēt reālos lietošanas apstākļus, vienlaikus saglabājot standarta testa metodi. Testa metodēs turklāt ņem vērā saistītās izmaksas, kas rodas rūpniecībai un maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).
4. Mērījumu un aprēķinu metodes, kas iekļautas saskaņotajos standartos, ir ticamas, precīzas un reproducējamas, un atbilst 3. panta 4. un 5. punkta prasībām.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/443 (2015. gada 13. marts) par drošību Komisijā (OV L 72, 17.3.2015., 41. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2017/46 (2017. gada 10. janvāris) par komunikācijas un informācijas sistēmu drošību Eiropas Komisijā (OV L 6, 11.1.2017., 40. lpp.).

*14. pants***Apspriežu forums**

1. Komisija, veicot savas darbības atbilstoši šai regulai, attiecībā uz katru deleģēto aktu, ko pieņem saskaņā ar 16. pantu, un katru īstenošanas aktu, ko pieņem saskaņā ar 12. panta 12. punktu, nodrošina dalībvalstu pārstāvju un ieinteresēto personu, kuru interešu lokā ir attiecīgā ražojumu grupa, piemēram, nozares (tostarp MVU un amatniecības sektora), arodbiedrību, tirgotāju, mazumtirgotāju, importētāju, vides aizsardzības grupu un patērētāju organizāciju, līdzsvarotu līdzdalību. Šim nolūkam Komisija izveido Apspriežu forumu, kurā šīs personas tiekas. Šo Apspriežu forumu apvieno ar Direktīvas 2009/125/EK 18. pantā minēto Apspriežu forumu.

2. Attiecīgā gadījumā Komisija, sagatavojot deleģētos aktus, konkrētām ražojumu grupām paredzēto marķējumu dizainu un saturu testē reprezentatīvu Savienības klientu grupu vidū, lai nodrošinātu, ka klienti skaidri izprot marķējumu.

*15. pants***Darba plāns**

Komisija pēc apspriešanās ar 14. pantā minēto Apspriežu forumu izstrādā ilgtermiņa darba plānu, ko dara publiski pieejamu. Darba plānā nosaka to ražojumu grupu indikatīvu sarakstu, kuras uzskata par prioritārām deleģēto aktu pieņemšanas ziņā. Darba plānā izklāsta arī ražojumu grupu marķējumu pārskatīšanas un skalas atjaunināšanas plānus saskaņā ar 11. panta 4. un 5. punktu, izņemot skalas atjaunināšanu tiem marķējumiem, kuri bija spēkā 2017. gada 1. augustā un kuru marķējuma skalas atjaunināšana ir paredzēta šīs regulas 11. pantā.

Pēc apspriešanās ar Apspriežu forumu Komisija periodiski atjaunina darba plānu. Darba plānu var apvienot ar Direktīvas 2009/125/EK 16. pantā paredzēto darba plānu, un to pārskata reizi trijos gados.

Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu un Padomi par darba plāna īstenošanā panākto progresu.

*16. pants***Deleģētie akti**

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 17. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot sīki izstrādātas prasības par konkrētu ražojumu grupu marķējumu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos deleģētajos aktos norāda ražojumu grupas, kas atbilst šādiem kritērijiem:

- a) ievērojot jaunākos pieejamos datus un ņemot vērā Savienības tirgū laistos daudzumus, ražojumu grupai ir būtisks potenciāls ietaupīt enerģiju un attiecīgā gadījumā citus resursus;
- b) ražojumu grupā modeļiem ar līdzvērtīgu funkcionalitāti ievērojami atšķiras attiecīgie raksturlielumi;
- c) nav ievērojamas negatīvas ietekmes ražojumu grupas cenas un ar aprites ciklu saistīto izmaksu ziņā;
- d) ražojumu grupai paredzētu energomarķējuma prasību ieviešanai nav ievērojamas negatīvas ietekmes uz ražojuma funkcionalitāti lietošanas laikā.

3. Deleģētajos aktos par konkrētām ražojumu grupām jo īpaši norāda šādu informāciju:

- a) tās konkrētās ražojumu grupas definīcija, kura atbilst 2. panta 1. punktā izklāstītajai "energotatēriņu ietekmējoša ražojuma" definīcijai un uz kuru ir attiecināmas sīki izstrādātas marķējuma prasības;

- b) marķējuma dizains un saturs, tai skaitā enerģijas patēriņa skala no A līdz G, kam iespēju robežās ir vienotas dizaina pazīmes pa ražojumu grupām un kas visos gadījumos ir skaidrs un salasāms. Klasifikācijas pakāpes no A līdz G atbilst ievērojamam enerģijas un izmaksu ietaupījumam un attiecīgai ražojuma diferencēšanai no klienta viedokļa. Ar tiem arī precizē, kādā veidā klasifikācijas pakāpes no A līdz G un attiecīgā gadījumā enerģijas patēriņš tiek norādīts labi redzamā vietā uz marķējuma;
- c) attiecīgā gadījumā – citu resursu izmantojums un papildu informācija par ražojumu; tādā gadījumā marķējumā uzsvars ir uz ražojuma energoefektivitāti. Papildu informācija ir viennozīmīga, un tai nav negatīvas ietekmes uz marķējuma kā tāda skaidru saprotamību un iedarbīgumu klientu vidū. Tās pamatā ir dati, kas saistīti ar fiziskiem ražojuma parametriem, kurus tirgus uzraudzības iestādes var izmērīt un pārbaudīt;
- d) attiecīgā gadījumā marķējumā iekļauta norāde, lai klienti varētu atpazīt energoviedus ražojumus, t. i., tādus, kas ir spējīgi automātiski izmainīt un optimizēt savus energopatēriņa modeļus, reaģējot uz ārējiem stimuliem (piemēram, signāliem, kas saņemti no centrālas mājas energopārvaldības sistēmas, vai ar šīs sistēmas palīdzību, signāliem par cenām, tiešiem kontroles signāliem, vietējiem mērījumiem), vai spējīgi veikt citus pakalpojumus, kas palielina energoefektivitāti un atjaunojamās enerģijas patēriņu, ar mērķi uzlabot enerģijas izmantošanas ietekmi uz vidi visā energosistēmā;
- e) vietas, kur marķējumu izvieto, piemēram, vai to piestiprina ražojuma vienībai, ja ar to tai netiek nodarīts bojājums, uzdrukā uz iepakojuma, nodrošina elektroniskā formātā vai izvieto tiešsaistē, ņemot vērā 3. panta 1. punkta prasības, un ietekmi uz klientiem, piegādātājiem un tirgotājiem;
- f) vajadzības gadījumā – ražojumu marķēšanas elektroniskie līdzekļi;
- g) veids, kā marķējums un ražojuma informācijas lapa jānodrošina tālpārdošanas gadījumā;
- h) nepieciešamais ražojuma informācijas lapas un tehniskās dokumentācijas saturs un attiecīgā gadījumā formāts un citas ziņas, tostarp iespēja ražojuma informācijas lapas parametrus ievadīt datubāzē saskaņā ar 3. panta 1. punktu;
- i) verifikācijas pielādes, kas dalībvalstīm jāizmanto, pārbaudot atbilstību prasībām;
- j) tas, kā energoklasi un uz marķējuma pieejamo energoklašu klāstu iekļauj vizuālos reklāmas materiālos un tehniskajos reklāmazdevumos, tostarp attiecībā uz salasāmību un redzamību;
- k) regulas 13. pantā minētās mērījumu un aprēķinu metodes, kas jāizmanto, lai noteiktu, kāda informācija iekļaujama marķējumā un ražojuma informācijas lapā, tostarp energoefektivitātes indeksa (EEI) vai līdzvērtīga parametra definīcija;
- l) tas, vai lielākām ierīcēm ir jābūt ar lielāku energoefektivitāti, lai sasniegtu konkrēto energoefektivitātes klasi;
- m) visu marķējumā ietvertu papildu norāžu formāts, kuras dod klientam iespēju ar elektroniskiem līdzekļiem piekļūt sīkākai informācijai par ražojuma raksturlielumiem, kas iekļauta ražojuma informācijas lapā. Minēto atsauču formāts var būt tīmekļa vietnes adrese, dinamisks ātrās atbildes kods (QR kods), saite uz marķējumiem tiešsaistē vai jebkādi citi patērētājam derīgi līdzekļi;
- n) attiecīgā gadījumā tas, kā energoklases, ar kurām apraksta ražojuma enerģijas patēriņu lietošanas laikā, būtu jāattēlo uz ražojuma interaktīvā displeja;
- o) deleģētā akta novērtēšanas un no tās izrietošas iespējamās pārskatīšanas diena;
- p) attiecīgā gadījumā – atšķirības, kas energoefektivitātes ziņā pastāv dažādos klimatiskajos reģionos;
- q) attiecībā uz 4. panta 6. punktā ietvertu prasību saglabāt informāciju datubāzes atbilstības daļā – glabāšanas termiņu, kas nepārsniedz 15 gadus, attiecīgā gadījumā saistībā ar ražojuma vidējo aprites ciklu.

4. Komisija par katru konkrētu ražojumu grupu pieņem atsevišķu deleģēto aktu. Pieņemot lēmumu par termiņu, kādā attiecībā uz konkrētu ražojumu grupu tiks pieņemts deleģētais akts, Komisija neatliek minētā akta pieņemšanu, to pamatojot ar iemesliem, kas saistīti ar cita deleģētā akta pieņemšanu attiecībā uz citu konkrētu ražojumu grupu, ja vien tā neliek rīkoties ārkārtas apstākļi.

5. Komisija uztur atjauninātu sarakstu ar visiem attiecīgajiem deleģētajiem aktiem, kā arī pasākumiem, ar ko pilnveido Direktīvu 2009/125/EK, tostarp pilnas atsauces uz visiem saskaņotajiem standartiem.

17. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 11. panta 4. un 5. punktā un 16. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz sešu gadu laikposmu no 2017. gada 1. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms sešu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 11. panta 4. un 5. punktā un 16. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Apspriešanās ar dalībvalstu ekspertiem notiek pēc apspriešanās saskaņā ar 14. pantu.
5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 11. panta 4. un 5. punktu un 16. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu var pagarināt par diviem mēnešiem.

18. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2009/125/EK 19. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

19. pants

Novērtējums un ziņojums

Līdz 2025. gada 2. augustam Komisija novērtē šīs regulas piemērošanu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Minētajā ziņojumā novērtē to, cik iedarbīgi šī regula un saskaņā ar to pieņemtie deleģētie un īstenošanas akti ir devuši klientiem iespēju izvēlēties efektīvākus ražojumus, ņemot vērā radīto ietekmi uz darījumdarbību, enerģijas patēriņu, siltumnīcefekta gāzu emisijām, tirgus uzraudzības darbībām, kā arī datubāzes izveidošanas un uzturēšanas izmaksas.

20. pants

Atcelšana un pārejas pasākumi

1. Direktīvu 2010/30/ES atceļ no 2017. gada 1. augusta.
2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar II pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

3. Attiecībā uz modeļiem, kuru vienības laiž tirgū vai nodod ekspluatācijā saskaņā ar Direktīvu 2010/30/ES pirms 2017. gada 1. augusta, piegādātājs laikposmā, kas beidzas piecus gadus pēc pēdējās vienības izgatavošanas, nodrošina tehniskās dokumentācijas elektroniskās versijas pieejamību pārbaudes nolūkiem 10 dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts tirgus uzraudzības iestāžu vai Komisijas lūgums.

4. Saskaņā ar Direktīvas 2010/30/ES 10. pantu un Direktīvu 96/60/EK pieņemti deleģētie akti paliek spēkā, kamēr tos atceļ ar deleģēto aktu, kas pieņemts, ievērojot regulu, un aptver attiecīgo ražojumu grupu.

Šajā regulā paredzētos pienākumus piemēro ražojumu grupām, uz kurām attiecas, ievērojot Direktīvas 2010/30/ES 10. pantu un Direktīvu 96/60/EK, pieņemtie deleģētie akti.

5. Attiecībā uz ražojumu grupām, uz kurām jau attiecas, ievērojot Direktīvas 2010/30/ES 10. pantu vai Direktīvu 96/60/EK, pieņemti deleģētie akti, ja Komisija pieņem deleģētos aktus, ievērojot šīs regulas 16. pantu, atkāpjoties no šīs regulas 16. panta 3. punkta b) apakšpunkta, energoefektivitātes klasifikāciju, kas izveidota ar Direktīvu 2010/30/ES, var turpināt piemērot līdz dienai, no kuras kļūst piemērojami deleģētie akti, ar kuriem ievieš marķējumus ar atjauninātu skalu, ievērojot šīs regulas 11. pantu.

21. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā ceturtajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 1. augusta.

Atkāpjoties no otrās daļas, 4. pantu par piegādātāju pienākumiem saistībā ar ražojumu datubāzi piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 4. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

I PIELIKUMS

RAŽOJUMU DATUBĀZĒ IEKĻAUJAMĀ INFORMĀCIJA UN DATUBĀZES PUBLISKĀS DAĻAS FUNKCIONĀLIE KRITĒRIJI

1. Piegādātājam datubāzes publiskajā daļā iekļaujama šāda informācija:
 - a) piegādātāja vārds jeb nosaukums vai preču zīme, adrese, kontaktinformācija un cita juridiski identificējoša informācija;
 - b) modeļa identifikators;
 - c) marķējums elektroniskā formātā;
 - d) energoefektivitātes klase(-es) un citi marķējuma parametri;
 - e) ražojuma informācijas lapas parametri elektroniskā formātā.
2. Komisijai tiešsaistes portālā iekļaujama šāda informācija:
 - a) dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāžu kontaktinformācija;
 - b) darba plāns saskaņā ar 15. pantu;
 - c) Apspriežu foruma protokoli;
 - d) deleģēto un īstenošanas aktu saraksts, mērījumu un aprēķinu pagaidu metodes un piemērojamie saskaņotie standarti.
3. Piegādātājam datubāzes atbilstības daļā iekļaujama šāda informācija:
 - a) visu ekvivalento modeļu, kas jau laisti tirgū, identifikatori;
 - b) tehniskā dokumentācija, kā norādīts 12. panta 5. punktā.

Komisija nodrošina saiti uz tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēmu (ICSMS), kurā ietver dalībvalstu veikto atbilstības pārbaūžu rezultātus un pieņemtos provizoriskos pasākumus.
4. Produktu datubāzes publiskās daļas funkcionālie kritēriji:
 - a) katrs ražojuma modelis ir izgūstams kā atsevišķs ieraksts;
 - b) tā ģenerē vienu apskatāmu, lejupielādējamu un izdrukājamu datni par katra modeļa energomarķējumu, kā arī valodu versijas pilnai ražojuma informācijas lapai visās Savienības oficiālajās valodās;
 - c) informācija ir mašīnlasāma, šķirojama un meklējama, ievērojot atklātos standartus trešo personu izmantošanai, un ir bez maksas;
 - d) tiek izveidots un uzturēts tiešsaistes palīdzības dienests vai piegādātāja kontaktpunkts ar skaidrām norādēm portālā.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2010/30/ES	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts	—
1. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts	1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
1. panta 3. punkta c) apakšpunkts	—
2. pants	2. pants
2. panta a) punkts	2. panta 1. punkts
2. panta b) punkts	2. panta 22. punkts
2. panta c) punkts	—
2. panta d) punkts	—
2. panta e) punkts	—
2. panta f) punkts	—
2. panta g) punkts	2. panta 13. punkts
2. panta h) punkts	2. panta 14. punkts
2. panta i) punkts	2. panta 8. punkts
2. panta j) punkts	2. panta 9. punkts
2. panta k) punkts	—
3. pants	7. pants
3. panta 1. punkta a) apakšpunkts	7. panta 3. punkts
3. panta 1. punkta b) apakšpunkts	6. panta c) punkts
3. panta 1. punkta c) apakšpunkts	7. panta 3. punkts
3. panta 1. punkta d) apakšpunkts	8. panta 2. punkts
3. panta 2. punkts	6. panta b) punkts un 9. pants
3. panta 3. punkts	8. panta 1. punkts
3. panta 4. punkts	—
4. panta a) punkts	5. pants
4. panta b) punkts	—
4. panta c) punkts	6. panta a) punkts
4. panta d) punkts	6. panta a) punkts
5. pants	3. panta 1. punkts un 6. pants
5. panta a) punkts	3. panta 1. punkts
5. panta b) punkta i), ii), iii) un iv) apakšpunkts	4. panta 6. punkts un I pielikums
5. panta c) punkts	4. panta 6. punkts
5. panta d) punkts	3. panta 1. punkts
5. panta d) punkta otrā daļa	3. panta 1. punkts
5. panta e) punkts	3. panta 1. punkts
5. panta f) punkts	—
5. panta g) punkts	3. panta 1. punkts
5. panta h) punkts	—
6. pants	5. panta 1. punkts un 6. pants
6. panta a) punkts	5. panta 1. punkta a) apakšpunkts
6. panta b) punkts	5. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Direktīva 2010/30/ES	Šī regula
7. pants	16. panta 3. punkta e) un g) apakšpunkts
8. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
8. panta 2. punkts	—
9. panta 3. punkts	7. panta 2. punkts
9. panta 4. punkts	—
10. panta 1. punkts	16. pants
10. panta 1. punkta otrā daļa	16. panta 2. punkts
10. panta 1. punkta trešā daļa	—
10. panta 1. punkta ceturtnā daļa	16. panta 3. punkta c) apakšpunkts
10. panta 2. punkta a) apakšpunkts	16. panta 2. punkta a) apakšpunkts
10. panta 2. punkta b) apakšpunkts	16. panta 2. punkta b) apakšpunkts
10. panta 2. punkta c) apakšpunkts	—
10. panta 3. punkta a) apakšpunkts	—
10. panta 3. punkta b) apakšpunkts	—
10. panta 3. punkta c) apakšpunkts	14. pants
10. panta 3. punkta d) apakšpunkts	—
10. panta 4. punkta a) apakšpunkts	16. panta 3. punkta a) apakšpunkts
10. panta 4. punkta b) apakšpunkts	16. panta 3. punkta k) apakšpunkts
10. panta 4. punkta c) apakšpunkts	16. panta 3. punkta h) apakšpunkts
10. panta 4. punkta d) apakšpunkts	16. panta 3. punkta b) apakšpunkts
10. panta 4. punkta d) apakšpunkta otrā daļa	—
10. panta 4. punkta d) apakšpunkta trešā daļa	16. panta 3. punkta b) apakšpunkts
10. panta 4. punkta d) apakšpunkta ceturtnā daļa	11. panta 3. punkts
10. panta 4. punkta d) apakšpunkta piektā daļa	11. pants
10. panta 4. punkta e) apakšpunkts	16. panta 3. punkta e) apakšpunkts
10. panta 4. punkta f) apakšpunkts	16. panta 3. punkta h) apakšpunkts
10. panta 4. punkta g) apakšpunkts	16. panta 3. punkta j) apakšpunkts
10. panta 4. punkta h) apakšpunkts	11. panta 3. punkts
10. panta 4. punkta i) apakšpunkts	16. panta 3. punkta i) apakšpunkts
10. panta 4. punkta j) apakšpunkts	16. panta 3. punkta o) apakšpunkts
11. panta 1. punkts	17. panta 2. punkts
11. panta 2. punkts	17. panta 5. punkts
11. panta 3. punkts	17. panta 1. punkts
12. panta 1. punkts	17. panta 3. punkts
12. panta 2. punkts	—
12. panta 3. punkts	17. panta 3. punkts
13. pants	17. panta 6. punkts
14. pants	19. pants
15. pants	7. panta 4. punkts
16. pants	—
17. pants	20. pants
18. pants	21. pants
19. pants	21. pants
I pielikums	—
—	I pielikums
II pielikums	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/1370**(2017. gada 4. jūlijs),****ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/95, ar ko nosaka vienotu vīzu formu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regulā (EK) Nr. 1683/95 ⁽²⁾ ir noteikta vienota vīzu forma.
- (2) Ņemot vērā nopietnus viltošanas un krāpšanas gadījumus, pašreizējais vīzu uzlīmes kopīgais veidols, kas ir apgrozībā jau divdesmit gadus, ir uzskatāms par apdraudētu.
- (3) Tāpēc, lai padarītu vīzas uzlīmi drošāku un nepieļautu tās viltošanu, būtu jāizstrādā jauns kopīgs veidols ar modernākiem drošības elementiem.
- (4) Pēc Īrijas vai Apvienotās Karalistes pieprasījuma Komisijai būtu jāpanāk atbilstīga vienošanās ar pieprasītāju dalībvalsti par tehniskās informācijas apmaiņu ar minēto dalībvalsti attiecībā uz minētās dalībvalsts izsniegtajām valsts vīzām.
- (5) Šajā regulā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (6) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK ⁽³⁾; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (7) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ⁽⁴⁾; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (8) Šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts attiecīgi 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 1. punktā, 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 1. punktā un 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 1. punktā.
- (9) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽⁵⁾, – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ⁽⁶⁾ 1. panta B punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 1. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 20. jūnija lēmums.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu (OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.)

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

- (10) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽¹⁾ – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar 3. pantu Padomes Lēmumā 2008/146/EK ⁽²⁾.
- (11) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽³⁾ – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES 3. pantu ⁽⁴⁾.
- (12) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1683/95,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1683/95 groza šādi:

1) regulas 7. pantā iekļauj šādas daļas:

“Pēc Īrijas vai Apvienotās Karalistes pieprasījuma Komisija panāk atbilstīgu vienošanos ar pieprasītāju dalībvalsti par 2. pantā minētās tehniskās informācijas apmaiņu attiecībā uz pieprasītājas dalībvalsts izsniegtajām valsts vīzām.

Izmaksas, kuru segšanā Īrija un Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Protokola Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, 5. pantu, sedz attiecīgi Īrija vai Apvienotā Karaliste, ja tās izdara šādu pieprasījumu.”;

2) pielikumu aizstāj ar attēlu un tekstu šīs regulas pielikumā.

2. pants

Vīzu uzlīmes, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1683/95 pielikumā izklāstītajām specifikācijām un kas ir piemērojamas līdz šīs regulas 3. panta otrajā daļā minētajam datumam, var izmantot vīzām, kuras izsniegtas sešu mēnešu laikā no minētā datuma.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalstis sāk piemērot šo regulu vēlākais 15 mēnešus pēc tam, kad ir pieņemtas papildu tehniskās specifikācijas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1683/95 2. pantā.

⁽¹⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2017. gada 4. jūlijā

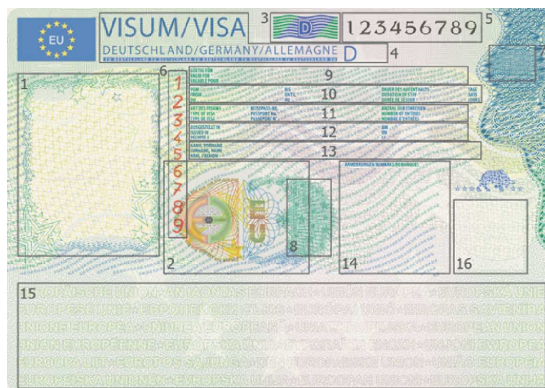
Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1683/95 pielikumu aizstāj ar šādu:

“PIELIKUMS

Drošības elementi

1. Iestrādāts vīzas turētāja krāsains fotoattēls, kas izveidots pēc augstiem drošības standartiem.
2. Šajā vietā atrodas difraktīva optiski mainīga emblēma (“kinegramma” vai tai līdzvērtīga). Mainoties redzes leņķim, dažādā lielumā un dažādās krāsās kļūst redzami burti “EU”, “EUE” un kinemātiski mainīgās gījoša līnijas.
3. Šajā laukumā optiski mainīgās krāsās ieraksta izsniedzējas dalībvalsts trīs burtu valsts kodu, kā noteikts ICAO dokumentā 9303 par mašīnlasāmiem ceļošanas dokumentiem, vai akronīmu “BNL”, ja izsniedzēja dalībvalsts ir Beļģija, Luksemburga vai Nīderlande. Atkarībā no redzes leņķa tam mainās krāsas.
4. Šajā laukumā ar lielajiem burtiem rakstīts:
 - a) vārds “VISA”. Izsniedzēja dalībvalsts var iekļaut ekvivalentu jēdzienu citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā;
 - b) izsniedzējas dalībvalsts nosaukums angļu, franču un citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā;
 - c) izsniedzējas dalībvalsts trīs burtu valsts kods, kā noteikts ICAO dokumentā 9303.
5. Šajā laukumā horizontāli ietver deviņu zīmju vīzas uzlīmes valsts numuru, ko uzdrukā melnā krāsā. Izmanto īpašu burtu šriftu.
6. Šajā laukumā vertikāli ietver deviņu zīmju vīzas uzlīmes valsts numuru, ko uzdrukā sarkanā krāsā. Izmanto īpašu burtu šriftu, kas atšķiras no 5. laukumā izmantotā. “Vīzas uzlīmes numurs” ir trīs burtu valsts kods, kas noteikts ICAO dokumentā 9303, un valsts numurs, kas norādīts 5. un 6. laukumā.
7. Šajā laukumā ietver burtus “EU” ar latentā attēla efektu. Minētie burti redzami tumši, noliecot slīpi prom no skatītāja, un gaiši, pēc tam tos pagriežot par 90°.
8. Šajā laukumā ar latentā attēla efektu ietver kodu, kas norādīts 3. laukumā. Minētais kods redzams tumšs, noliecot slīpi prom no skatītāja, un gaišs, pēc tam to pagriežot par 90°.

Aizpildāmās iedaļas

Laukumu virsraksti ir angļu un franču valodā. Izsniedzēja dalībvalsts var pievienot versiju citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā.

9. Šis laukums sākas ar vārdu “derīga”. Izsniedzēja iestāde norāda teritoriju, kurā vīzas turētājam ir tiesības ceļot.

10. Šis laukums sākas ar vārdu “no”, un tai pašā rindā seko vārds “līdz”. Izsniedzēja iestāde norāda vīzas turētājam saskaņā ar vīzu atļauto uzturēšanās termiņu. Tai pašā rindā seko vārdi “uzturēšanās ilgums” (t. i., iesniedzēja paredzētais uzturēšanās ilgums) un atkal parādās vārds “dienas”.
 11. Šis laukums sākas ar vārdiem “vīzas kategorija”. Izsniedzēja iestāde norāda vīzas kategoriju. Tai pašā rindā seko vārdi “Pases Nr.” un “ieceļošanas reižu skaits”.
 12. Šis laukums sākas ar vārdu “izsniegta”, un tajā norāda izsniedzējas iestādes atrašanās vietu. Tai pašā rindā seko vārds “datums” (aiz tā izsniedzēja iestāde ieraksta vīzas izsniegšanas datumu).
 13. Šis laukums sākas ar vārdiem “Uzvārds, Vārds”.
 14. Šis laukums sākas ar vārdu “piezīmes”. Laukumu zem vārda “piezīmes” izsniedzēja iestāde izmanto, lai norādītu papildu informāciju.
 15. Šajā laukumā ietver attiecīgo mašīnlasāmo informāciju, lai vienkāršotu kontroli uz ārējām robežām. Mašīnlasāmajā zonā ir drukāts teksts redzamajā fona drukā, kas ietver vārdus “Eiropas Savienība” visās Savienības iestāžu oficiālajās valodās. Teksts neietekmē mašīnlasāmās zonas tehniskās iezīmes vai iespējas šo zonu nolasīt.
 16. Šis laukums ir paredzēts, lai būtu iespējams pievienot kopējo 2D svītrkodu.”
-

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/1371

(2017. gada 5. jūlijs)

par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienības finanšu interešu aizsardzība attiecas ne tikai uz budžeta apropriāciju pārvaldību, bet skar visus pasākumus, kas negatīvi ietekmē vai draud negatīvi ietekmēt Savienības aktīvus un dalībvalstu aktīvus, ciktāl minētie pasākumi ir būtiski Savienības politikai.
- (2) 1995. gada 26. jūlija Konvencijā par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību ⁽³⁾, kuras pamatā ir Līguma par Eiropas Savienību K.3. pants, tostarp tās 1996. gada 27. septembra ⁽⁴⁾, 1996. gada 29. novembra ⁽⁵⁾ un 1997. gada 19. jūnija ⁽⁶⁾ protokolos, ("konvencija") ir paredzēti minimālie noteikumi par noziedzīgu nodarījumu un sankciju noteikšanu tādā jomā kā krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses. Dalībvalstis izstrādāja konvenciju, kurā atzīmēja, ka krāpšana, kas skar Savienības ieņēmumus un izdevumus, daudzos gadījumos pārsniedz vienas valsts robežas un to bieži izdara organizēti noziedzīgi tīkli. Uz minētā pamata konvencijā jau tika atzīts, ka Savienības finanšu interešu aizsardzībai ir vajadzīga kriminālvajāšana par krāpnieciskām darbībām, kas kaitē šīm interesēm. Līdztekus tika pieņemta Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽⁷⁾. Minētajā regulā ir paredzēti vispārīgi noteikumi par vienveida pārbaudēm un administratīviem pasākumiem un sankcijām, kas saistīti ar Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, vienlaikus atsaucoties uz minētās jomas nozaru noteikumiem, krāpnieciskām darbībām, kā definēts konvencijā, un dalībvalstu krimināltiesību un procedūru piemērošanu.
- (3) Savienības politikā finanšu interešu aizsardzības jomā jau ir veikti saskaņošanas pasākumi, tādi kā Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95. Lai nodrošinātu Savienības politikas īstenošanu, ir būtiski turpināt tuvināt dalībvalstu krimināltiesību aktus, papildinot Savienības finanšu interešu aizsardzību saskaņā ar administratīvajām tiesībām un civiltiesībām, attiecībā uz vissmagākajiem ar krāpšanu saistītiem darbību veidiem minētajā jomā, vienlaikus novēršot neatbilstības gan minētajās tiesību jomās, gan arī starp tām.
- (4) Savienības finanšu interešu aizsardzība prasa noteikt vienotu definīciju krāpšanai, kas ir šīs direktīvas darbības jomā, kurai būtu jāaptver krāpnieciskas darbības attiecībā uz ieņēmumiem, izdevumiem un aktīviem, kuru

⁽¹⁾ OVC 391, 18.12.2012., 134. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 25. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (OV C 184, 9.6.2017., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2017. gada 5. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OVC 316, 27.11.1995., 48. lpp.

⁽⁴⁾ OVC 313, 23.10.1996., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OVC 151, 20.5.1997., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OVC 221, 19.7.1997., 11. lpp.

⁽⁷⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

rezultātā tiek nodarīts kaitējums Eiropas Savienības vispārējam budžetam ("Savienības budžets"), tostarp tādām finanšu operācijām kā aizņēmumi un aizdevumi. Jēdziens par nopietniem nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo pievienotās vērtības nodokļa ("PVN") sistēmu, kura izveidota ar Padomes Direktīvu 2006/112/EK ⁽¹⁾ ("kopējā PVN sistēma"), attiecas uz ar PVN saistītu krāpšanu pašās tās nopietnākajās izpausmēs, jo īpaši "karuseļveida" krāpšanu, ar PVN saistītu krāpšanu, kurā tiek izmantoti "pazudušie tirgotāji", un ar PVN saistītu krāpšanu, kas izdarīta noziedzīgā organizācijā un kas rada nopietnus apdraudējumus kopējai PVN sistēmai un tādējādi Savienības budžetam. Nodarījumi, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, būtu jāuzskata par nopietniem, kad tie ir saistīti ar divu vai vairāk dalībvalstu teritorijām, izriet no krāpnieciskas shēmas, kurā minētie nodarījumi ir izdarīti strukturētā veidā ar mērķi gūt no kopējās PVN sistēmas nepienācīgu labumu, un šo nodarījumu radītais kopējais kaitējums ir vismaz EUR 10 000 000. Jēdziens "kopējais kaitējums" attiecas uz aplēsto kaitējumu, kas izriet no visas krāpnieciskās shēmas – gan attiecīgo dalībvalstu, gan Savienības finanšu interesēm, neietverot procentus un sankcijas. Šis direktīvas mērķis ir veicināt minēto noziedzības parādību apkarošanas centienus.

- (5) Ja Komisija izpilda Savienības budžetu, īstenojot dalītu vai netiešu pārvaldību, tā budžeta izpildes uzdevumus var deleģēt dalībvalstīm vai uzticēt tos struktūrām, birojiem vai aģentūrām, kas izveidotas, ievērojot Līgumus, vai citām vienībām vai personām. Šādā dalītas vai netiešas pārvaldības gadījumā Savienības finanšu interešu aizsardzības līmenim vajadzētu būt tādām pašām kā aizsardzības līmenim tiešā Komisijas pārvaldībā.
- (6) Šajā direktīvā ar iepirkumu saistīti izdevumi ir jebkādi izdevumi saistībā ar publiskiem līgumiem, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽²⁾ 101. panta 1. punktā.
- (7) Savienības tiesību akti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas jomā ir pilnībā piemērojami nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai, kas saistīta ar īpašumu, kurš iegūts tādu noziedzīgu nodarījumu rezultātā, uz kuriem attiecas šī direktīva. Atsaucei uz minētajiem tiesību aktiem būtu jānodrošina, ka ar šo direktīvu ieviestais sankciju režīms tiek piemērots visiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas vērsti pret Savienības finanšu interesēm.
- (8) Korupcija ir īpaši nopietns drauds Savienības finanšu interesēm, kas daudzos gadījumos var būt saistīta arī ar krāpnieciskām darbībām. Tā kā visiem civildienesta ierēdņiem ir pienākums lēmumu pieņemšanā vai rīcības brīvības izmantošanā rīkoties objektīvi, kukuļdošanai nolūkā ietekmēt civildienesta ierēdņa lēmumu vai rīcības brīvību un šāda kukuļa ņemšanai vajadzētu būt ietvertai korupcijas definīcijā – neatkarīgi no piemērojamiem konkrētā ierēdņa valsts tiesību aktiem vai attiecīgās starptautiskās organizācijas noteikumiem.
- (9) Savienības finanšu intereses var negatīvi ietekmēt tāda civildienesta ierēdņa konkrēti darbību veidi, kam ir uzticēta līdzekļu vai aktīvu pārvaldība, kuri notiek vai nu viņa atbildībā vai uzraudzībā, ja šāda ierēdņa darbību veidu mērķis ir nelikumīgi piesavināties līdzekļus vai aktīvus pretēji iecerētajam mērķim un ja ar to tiek nodarīts kaitējums Savienības finanšu interesēm. Tādēļ jāievieš precīza definīcija noziedzīgiem nodarījumiem, kas aptvertu šādas darbības.
- (10) Attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar pasīvu korupciju un līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, ir nepieciešams iekļaut civildienesta ierēdņa definīciju, kas attiektos uz visiem attiecīgajiem ierēdņiem neatkarīgi no tā, vai tiem ir oficiāls amats Savienībā, dalībvalstīs vai trešās valstīs. Savienības līdzekļu pārvaldībā arvien vairāk tiek iesaistītas privātpersonas. Tādēļ, lai Savienības līdzekļus pienācīgi aizsargātu no korupcijas un nelikumīgas piesavināšanās, "civildienesta ierēdņa" definīcijai ir jāattiecas uz personām, kam nav oficiāla amata, bet kam tomēr līdzīgā veidā ir uzticētas civildienesta ierēdņa funkcijas un kas tās pilda attiecībā uz Savienības līdzekļiem, piemēram, ligumslēdzējiem, kas iesaistīti šādu līdzekļu pārvaldībā.
- (11) Attiecībā uz šajā direktīvā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem nolūka jēdziens ir jāattiecinā uz visiem elementiem, kas veido minētos noziedzīgos nodarījumus. To, vai darbība vai bezdarbība ir bijusi tīša, var izsecināt no objektīviem, faktiskiem apstākļiem. Šī direktīva neattiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas nav saistīti ar nodomu.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (12) Šī direktīva neliek dalībvalstīm paredzēt brīvības atņemšanas sodu par tādu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kuri nav smagi nodarījumi, gadījumos, kad nodoms kā priekšnoteikums ir paredzēts valsts tiesību aktos.
- (13) Daži noziedzīgie nodarījumi, kas vērsti pret Savienības finanšu interesēm, praksē bieži ir cieši saistīti ar noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 83. panta 1. punkts un Savienības tiesību akti, kuru pamatā ir minētais pants. Tādēļ šīs direktīvas formulējumos būtu jānodrošina saskaņotība starp šādiem tiesību aktiem un šo direktīvu.
- (14) Ciktāl Savienības finanšu interesēm var kaitēt vai tās var apdraudēt ar darbībām, ko veikušas juridiskas personas, juridiskām personām vajadzētu būt atbildīgām par noziedzīgajiem nodarījumiem – kā tie definēti šajā direktīvā –, kas izdarīti viņu uzdevumā.
- (15) Lai visā Savienībā līdzvērtīgi aizsargātu Savienības finanšu intereses, izmantojot pasākumus, kam būtu jānodrošina atturoša iedarbība, dalībvalstīm papildus būtu jāparedz konkrēti sankciju veidi un apmēri, ja tiek izdarīti šajā direktīvā definētie noziedzīgie nodarījumi. Sankciju apmēram vajadzētu būt samērīgam ar nodarījumu.
- (16) Tā kā šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi, dalībvalstis var brīvi pieņemt vai saglabāt stingrākus noteikumus par noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses.
- (17) Šī direktīva neskar disciplināro sankciju vai citu pasākumu vai sankciju, kam nav krimināltiesiska rakstura, pienācīgu un efektīvu piemērošanu. Sankcijas, ko nevar pielīdzināt kriminālsodiem, kuri piemēroti konkrētajai personai par to pašu darbību, var ņemt vērā, nosakot minētajai personai sodu par noziedzīgu nodarījumu, kurš definēts šajā direktīvā. Attiecībā uz citām sankcijām būtu jāievēro tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu (*ne bis in idem*). Šī direktīva nenosaka kriminālatbildību par darbībām, uz kurām jau neattiecas disciplinārie sodi vai citi pasākumi saistībā ar dienesta pienākumu pārkāpumiem gadījumos, kad attiecīgajām personām var piemērot šādus disciplinārus sodus vai citus pasākumus.
- (18) Ar sankcijām attiecībā uz fiziskām personām konkrētos gadījumos būtu jāparedz maksimālais brīvības atņemšanas sods vismaz uz četriem gadiem. Tam vismaz būtu jāietver gadījumi saistībā ar ievērojamu nodarītu kaitējumu vai gūtu labumu, un kaitējums vai peļņa būtu jāuzskata par ievērojamu, ja tas ietver vairāk nekā EUR 100 000. Ja dalībvalsts tiesību akti par ievērojamu kaitējumu vai labumu kā pamatu maksimālajam sodam neparedz skaidru sliekšni, dalībvalstij būtu jānodrošina, ka to tiesas, nosakot sankcijas par krāpšanu vai citiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses, ņem vērā kaitējuma vai labuma apjomu. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm iesniegt citus elementus, kuri varētu norādīt uz noziedzīga nodarījuma nopietno raksturu, piemēram, ja kaitējums vai labums ir tikai iespējams, bet ļoti ievērojams. Tomēr attiecībā uz nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, sliekšnis, virs kura nodarījums vai labums saskaņā ar šo direktīvu būtu jāuzskata par ievērojamu, ir EUR 10 000 000. Minimālo apmēru ieviešana brīvības atņemšanas sankciju maksimālajiem termiņiem ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka Savienības finanšu interesēm ir līdzvērtīgs aizsardzības līmenis visā Savienībā. Sankcijas ir paredzētas, lai kalpotu par stingru atturošu rīku attiecībā uz iespējamajiem noziedzīgu nodarījumu izdarītājiem, un darbosies visā Savienībā.
- (19) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka fakts, ka noziedzīgs nodarījums tiek izdarīts noziedzīgā organizācijā, kā tā definēta Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI⁽¹⁾, uzskata par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar šo valstu tiesību sistēmās ietvertiem piemērojamiem noteikumiem. Tām būtu jānodrošina, lai tiesnešiem, piespriežot sodu noziedzīgu nodarījumu izdarītājiem, būtu iespējams ņemt vērā minēto atbildību pastiprinošo apstākli, kaut arī tiesnešiem nav pienākuma atbildību pastiprinošo apstākli ņemt vērā savā spriedumā. Dalībvalstīm nav pienākuma paredzēt atbildību pastiprinošos apstākļus, ja valsts tiesību akti paredz, ka noziedzīgi nodarījumi Pamatlēmuma 2008/841/TI nozīmē ir krimināli sodāmi kā atsevišķs nodarījums, un tas var būt par iemeslu bargākām sankcijām.
- (20) Ņemot vērā pārkāpuma izdarītāju un to ieņēmumu mobilitāti, kas iegūti no nelikumīgām, Savienības finanšu interesēm kaitējošām darbībām, kā arī ar šo mobilitāti saistīto sarežģīto pārrobežu izmeklēšanu, katrai dalībvalstij, lai tā varētu vērsties pret šīm darbībām, būtu jānosaka sava jurisdikcija. Tādējādi katrai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka tās jurisdikcija attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir izdarīti, izmantojot informācijas un komunikāciju tehnoloģijas, kurām ir piekļūts no tās teritorijas.

(¹) Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.).

- (21) Ņemot vērā to, ka attiecībā uz pārrobežu noziedzīgajiem nodarījumiem, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ir iespējamas vairākas jurisdikcijas, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, piemērojot valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē šo direktīvu, pilnībā ir ievērots *ne bis in idem* princips.
- (22) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz noilguma termiņiem, kas nepieciešami, lai tās varētu vērsties pret nelikumīgām, Savienības finanšu interesēm kaitējošām darbībām. Tādu noziedzīgu nodarījumu gadījumos, par kuriem piemērojama maksimālā sods ir brīvības atņemšana vismaz uz četriem gadiem, noilguma termiņam vajadzētu būt vismaz pieciem gadiem no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža. Tam nebūtu jāskar tās dalībvalstis, kuras nenosaka noilguma termiņus izmeklēšanai, kriminālvajāšanai un soda izpildei.
- (23) Neskarot noteikumus par pārrobežu sadarbību un savstarpēju juridisku palīdzību krimināllietās un citus noteikumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013⁽¹⁾, nepieciešams paredzēt atbilstīgu noteikumu sadarbībai, lai nodrošinātu efektīvu rīcību, kas vērsta pret šajā direktīvā definētiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuri skar Savienības finanšu intereses, tostarp informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju, kā arī tehniskai un operatīvai palīdzībai, ko Komisija sniedz valstu kompetentajām iestādēm un kas tām var būt nepieciešama, lai veicinātu to veiktās izmeklēšanas koordinēšanu. Šādai palīdzībai nebūtu jāietver Komisijas piedalīšanās atsevišķu krimināllietu izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas procedūrās, ko veic valsts iestādes. Revīzijas palātai un revidentiem, kas ir atbildīgi par Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru budžetu revīzijas veikšanu, būtu jāziņo Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) un citām kompetentām iestādēm par visiem faktiem, kurus saskaņā ar šo direktīvu varētu kvalificēt kā noziedzīgus nodarījumus, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai valsts revīzijas iestādes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta nozīmē darītu to pašu saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 8. pantu.
- (24) Komisijai būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Vajadzības gadījumā ziņojumam var pievienot priekšlikumus, kuros ņemta vērā iespējamā notikumu attīstība, jo īpaši Savienības budžeta finansēšanā.
- (25) Konvencija būtu jāaizstāj ar šo direktīvu attiecībā uz dalībvalstīm, kam tā ir saistoša.
- (26) Lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849⁽²⁾ 3. panta 4. punkta d) apakšpunktu, atsauce uz nopietnu krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, kā definēts konvencijas 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā, būtu jāuzskata par krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, kā definēts šīs direktīvas 3. pantā un 7. panta 3. punktā vai – attiecībā uz nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, – kā definēts 2. panta 2. punktā.
- (27) Lai dalībvalstis varētu pienācīgi īstenot šo direktīvu, ir jāveic personas datu apstrāde kompetentajās valsts iestādēs un šādu datu apmaiņa starp dalībvalstīm, no vienas puses, un starp kompetentajām Savienības struktūrām, no otras puses. Personas datu apstrāde valsts līmenī starp kompetentajām valsts iestādēm būtu jāreglamentē ar Savienības *acquis*. Personas datu apmaiņa starp dalībvalstīm būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680⁽³⁾. Ciktāl personas datu apstrādi veic Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001⁽⁴⁾ vai atbilstīgā gadījumā – citi Savienības tiesību akti, kas regulē to, kā minētās iestādes, struktūras, biroji un aģentūras apstrādā personas datus, kā arī ietverot piemērojamos noteikumus par tiesas izmeklēšanas konfidencialitāti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- (28) Paredzētās atturošās iedarbības panākšanā, piemērojot krimināltiesībās paredzētas sankcijas, ir jāievēro īpaša piesardzība no pamattiesību viedokļa. Šajā direktīvā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("harta"), un jo īpaši tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt, darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, likumības un noziedzīgu nodarījumu, sankciju samērīguma, kā arī *ne bis in idem* princips. Nodrošināt minēto tiesību un principu pilnīgu ievērošanu ir šīs direktīvas mērķis, un tā ir attiecīgi jāīsteno.
- (29) Dalībvalstīm būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu summu ātru atgūšanu un to iemaksu Savienības budžetā, neskarot attiecīgos Savienības nozarēm specifiskos noteikumus par finanšu korekcijām un nepareizi izlietoto summu atgūšanu.
- (30) Savienības finanšu interešu aizsardzībā svarīga nozīme ir administratīviem pasākumiem un sodiem. Šī direktīva dalībvalstīs neatbrīvo no pienākuma piemērot un īstenot Savienības administratīvos pasākumus un sodus Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 4. un 5. panta nozīmē.
- (31) Ar šo direktīvu dalībvalstīm nebūtu jāuzliek par pienākumu valsts tiesību aktos paredzēt kriminālsodus par šīs direktīvas darbības jomā esošām krāpnieciskām darbībām un ar krāpšanu saistītiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuri skar Savienības finanšu intereses. Ar šo direktīvu nebūtu jānosaka pienākumi, kas attiecas uz šādu sankciju vai jebkādas citas pieejamas tiesībaizsardzības sistēmas piemērošanu atsevišķos gadījumos. Dalībvalstis var šīs direktīvas aptvertajā jomā principā turpināt vienlaikus piemērot arī administratīvos pasākumus un sodus. Tomēr, piemērojot valsts tiesību aktus, ar kuriem šo direktīvu transponē, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, uzliekot kriminālsodus par noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar šo direktīvu un paredzot administratīvus pasākumus un sodus, netiek pārkāpta harta.
- (32) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu kompetences strukturēt un organizēt savas nodokļu administrācijas, ko tās uzskata par piemērotām, lai nodrošinātu pareizu pievienotās vērtības nodokļa noteikšanu, novērtēšanu un iekasēšanu, kā arī efektīvu PVN jomas tiesību aktu piemērošanu.
- (33) Šo direktīvu piemēro, neskarot noteikumus par imunitātes atcelšanu, kas noteikta LESD, LESD un Līgumam par Eiropas Savienību (LES) pievienotajā Protokolā Nr. 3 par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem un Protokolā Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā un to īstenošanas dokumentos vai līdzīgos noteikumus, kas iekļauti valsts tiesību aktos. Transponējot šo direktīvu valsts tiesību aktos, kā arī piemērojot valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē šo direktīvu, pilnībā ņem vērā minētās privilēģijas un imunitāti, tostarp attiecībā uz locekļa pilnvaru brīvības ievērošanu.
- (34) Šī direktīva neskar vispārējos noteikumus un principus valsts tiesību aktos krimināltiesību jomā par sodu piemērošanu un izpildi saskaņā ar konkrētajiem apstākļiem katrā atsevišķā gadījumā.
- (35) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (36) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (37) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (38) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.

(39) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Revīzijas palātu, un tā ir pieņēmusi atzinumu ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DEFINĪCIJAS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu nosaka minimālos noteikumus par noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanu cīņā pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas skar Savienības finanšu intereses, lai stiprinātu aizsardzību pret noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar minētās finanšu intereses, saskaņā ar Savienības *acquis* šajā jomā.

2. pants

Definīcijas un darbības joma

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "Savienības finanšu intereses" ir visi ieņēmumi, izdevumi un aktīvi, uz kuriem attiecas vai kuru izcelsmes avots vai pamats ir:
 - i) Savienības budžets;
 - ii) saskaņā ar Līgumiem izveidoto Savienības iestāžu, biroju, struktūru un aģentūru budžeti vai budžeti to tiešā vai netiešā pārvaldībā un uzraudzībā;
- b) "juridiska persona" ir jebkurš subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir tiesībsubjektība, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un publisko tiesību starptautiskās organizācijas.

2. Attiecībā uz ieņēmumiem, ko gūst no PVN pašu resursiem, šo direktīvu piemēro tikai tādu nopietnu nodarījumu gadījumos, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu. Šajā direktīvā nodarījumus, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, uzskata par nopietniem, ja tišai darbībai vai bezdarbībai, kā noteikts 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā, ir saikne ar divu vai vairāk Savienības dalībvalstu teritoriju un kopējais kaitējums ir vismaz EUR 10 000 000.

3. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu nodokļu administrēšanas struktūru un kārtību.

II SADAĻA

NOZIEDZĪGI NODARĪJUMI SAISTĪBĀ AR KRĀPŠANU, KAS SKAR SAVIENĪBAS FINANŠU INTERESES

3. pants

Krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses, ir noziedzīgs nodarījums, ja tā izdarīta ar nodomu.
2. Šajā direktīvā par krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, uzskata turpmāk norādīto:
 - a) attiecībā uz izdevumiem, kas nav saistīti ar iepirkumu, – jebkura darbība vai bezdarbība, kura saistīta ar:
 - i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu paziņojumu vai dokumentu izmantošanu vai iesniegšanu, kā rezultātā notiek līdzekļu vai aktīvu nelikumīga piesavināšanās vai to nelikumīga ieturēšana no Savienības budžeta vai budžetiem, ko pārvalda Savienība vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā;
 - ii) informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas; vai
 - iii) šādu līdzekļu vai aktīvu nepareizu izmantošanu, kas neatbilst mērķiem, kuriem tie tika sākotnēji piešķirti;

⁽¹⁾ OVC 383, 12.12.2012., 1. lpp.

- b) attiecībā uz uzdevumiem, kas saistīti ar iepirkumu, vismaz tad, ja tas ir darīts, lai gūtu nelikumīgu labumu pārkāpuma izdarītājam vai kādam citam, radot zaudējumus Savienības finanšu interesēm, – jebkura darbība vai bezdarbība, kura saistīta ar:
- i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu paziņojumu vai dokumentu izmantošanu vai iesniegšanu, kā rezultātā notiek līdzekļu vai aktīvu nelikumīga piesavināšanās vai to nelikumīga ieturēšana no Savienības budžeta vai budžetiem, ko pārvalda Savienība vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā;
 - ii) informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas; vai
 - iii) šādu līdzekļu vai aktīvu nepareizu izmantošanu, kas neatbilst mērķiem, kuriem tie tika sākotnēji piešķirti, un kas kaitē Savienības finanšu interesēm;
- c) attiecībā uz ieņēmumiem, kas nav d) apakšpunktā minētie ieņēmumi, ko gūst no PVN pašu resursiem, – jebkura darbība vai bezdarbība, kura saistīta ar:
- i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu paziņojumu vai dokumentu izmantošanu vai iesniegšanu, kā rezultātā notiek līdzekļu nelikumīga samazināšana Savienības budžetā vai budžetos, ko pārvalda Savienība vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā;
 - ii) informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas; vai
 - iii) likumīgi iegūtu priekšrocību ļaunprātīgu izmantošanu, radot tādas pašas sekas;
- d) attiecībā uz ieņēmumiem, ko gūst no PVN pašu resursiem, – jebkura darbība vai bezdarbība, kas veikta krāpnieciskās pārrobežu shēmās saistībā ar:
- i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu ar PVN saistītu paziņojumu vai dokumentu izmantošanu vai iesniegšanu, kā rezultātā notiek līdzekļu samazināšana Savienības budžetā;
 - ii) ar PVN saistītas informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas; vai
 - iii) precīzu ar PVN saistītu paziņojumu iesniegšanu nolūkā krāpnieciski slēpt nenomaksāšanas faktu vai nelikumīgi radīt tiesības uz PVN atmaksu.

4. pants

Citi noziedzīgi nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, kā aprakstīts Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta 3. punktā, kurā iesaistīts īpašums, kas iegūts šīs direktīvas darbības jomā ietvertu nodarījumu rezultātā, ir noziedzīgs nodarījums.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pasīva un aktīva korupcija, ja izdarīta ar nodomu, ir noziedzīgi nodarījumi.
 - a) Šajā direktīvā “pasīva korupcija” ir civildienesta ierēdņa darbība, ar kuru viņš tieši vai pastarpināti pieprasa vai saņem jebkāda veida labumu sev vai kādai trešai personai vai akceptē šāda labuma apsolījumu, lai veiktu darbību vai atturētos no saviem pienākumiem atbilstīgas darbības vai lai veiktu savas funkcijas tādā veidā, kas kaitē vai, ļoti iespējams, varētu kaitēt Savienības finanšu interesēm.
 - b) Šajā direktīvā “aktīva korupcija” ir jebkuras tādas personas darbība, kas tieši vai pastarpināti apsola, piedāvā vai dod jebkāda veida labumu civildienesta ierēdnim – viņam pašam vai kādai trešai personai –, lai viņš veiktu darbību vai atturētos no saviem pienākumiem atbilstīgas darbības vai lai veiktu savas funkcijas tādā veidā, kas kaitē vai, ļoti iespējams, varētu kaitēt Savienības finanšu interesēm.
3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdzekļu nelikumīga piesavināšanās, ja izdarīta ar nodomu, ir noziedzīgs nodarījums.

Šajā direktīvā “līdzekļu nelikumīga piesavināšanās” ir darbība, ko veicis kāds civildienesta ierēdnis, kuram tieši vai netieši uzticēta līdzekļu vai aktīvu pārvaldība, ieguldot vai izmaksājot līdzekļus vai piesavinoties vai izmantojot aktīvus pretēji mērķim, kam tie bija paredzēti, un kas jebkāda veidā kaitē Savienības finanšu interesēm.

4. Šajā direktīvā "civildienesta ierēdnis" ir:
- a) Savienības vai valsts ierēdnis, tostarp jebkurš valsts ierēdnis no citas dalībvalsts un jebkurš valsts ierēdnis no trešās valsts:
- i) "Savienības ierēdnis" ir persona:
- kas ir ierēdnis vai cits darbinieks, ko Savienība nodarbina uz līguma pamata Civildienesta noteikumu un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības, kas noteikti Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽¹⁾ ("Civildienesta noteikumi"), nozīmē, vai
 - ko uz Savienību norīkojusi dalībvalsts vai jebkāda publiska vai privāta struktūra un kas veic funkcijas, kuras ir līdzvērtīgas tām, ko veic Savienības ierēdņi vai pārējie darbinieki.
- Neskarot noteikumus par privilēģijām un imunitāti, kas iekļauti Protokolos Nr. 3 un Nr. 7, tādu Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru locekļus, kas izveidoti saskaņā ar Līgumiem, un šādu struktūru darbiniekus pielīdzina Savienības ierēdņiem, ciktāl tiem nav piemērojami Civildienesta noteikumi;
- ii) "valsts ierēdnis" tiek saprasts, atsaucoties uz "ierēdņa" vai "civildienesta ierēdņa" definīciju tās dalībvalsts vai trešās valsts tiesību aktos, kurā attiecīgā persona veic savas funkcijas.
- Tomēr tādas tiesvedības gadījumā, kurā iesaistīts kādas dalībvalsts ierēdnis vai kādas trešās valsts ierēdnis un kuru uzsākusi cita dalībvalsts, pēdējai no minētajām valstīm nav pienākuma piemērot "valsts ierēdņa" definīciju, izņemot tiktāl, ciktāl minētā definīcija ir saderīga ar tās tiesību aktiem.
- Termins "valsts ierēdnis" ietver jebkuru personu, kas ieņem amatu izpildvaras, valsts pārvaldes vai tiesu iestādē valsts, reģionālā vai vietējā līmenī. Jebkuru personu, kas ieņem amatu likumdošanas iestādē valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, pielīdzina "valsts ierēdnim";
- b) jebkura cita persona, kam uzdots pildīt civildienesta funkcijas, kuras saistītas ar Savienības finanšu interešu pārvaldību vai lēmumiem par tām dalībvalstīs vai trešās valstīs.

III SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ KRĀPŠANU UN CITIEM NOZIEDZĪGIEM NODARĪJUMIEM, KAS SKAR SAVIENĪBAS FINANŠU INTERESES

5. pants

Kūdišana, palīdzēšana un atbalstīšana, un mēģinājums

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par kūdišanu un par palīdzēšanu un atbalstīšanu, lai izdarītu 3. un 4. pantā minētos noziedzīgos nodarījumus, ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par mēģinājumu izdarīt jebkuru no 3. pantā un 4. panta 3. punktā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu.

6. pants

Juridisko personu atbildība

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par jebkuru no 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūras daļa, izdarījusi kāda persona, kas veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz:
 - a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
 - b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
 - c) pilnvarām īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

⁽¹⁾ OVL 56, 4.3.1968., 1. lpp.

2. Dalībvalstis veic arī vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja šā panta 1. punktā minētās personas uzraudzības vai kontroles trūkums ir darījis iespējamu to, ka persona, kas ir tās pakļautībā, minētās juridiskās personas labā ir izdarījusi jebkuru no 3., 4. vai 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

3. Juridisko personu atbildība saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesa iespējamību pret fiziskām personām, kuras ir 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarītājas vai kuras ir saucamas pie krimināl-atbildības saskaņā ar 5. pantu.

7. pants

Fiziskām personām piemērojamas sankcijas

1. Attiecībā uz fiziskām personām dalībvalstis nodrošina, ka par 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir piemērojami iedarbīgi, samērīgi un atturoši kriminālsodi.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. un 4. pantā minēto nodarījumu izdarīšanu piemērojamais maksimālais sods ir brīvības atņemšana.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par tādu 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kas ietver ievērojamu kaitējumu vai labumu, maksimālais sods ir brīvības atņemšana vismaz uz četriem gadiem.

Noziedzīgo nodarījumu, kas minēti 3. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 4. pantā, radītu kaitējumu vai labumu uzskata par ievērojamu, ja kaitējums vai labums ietver vairāk nekā EUR 100 000.

Noziedzīgu nodarījumu radītu kaitējumu vai labumu, kas minēts 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā, un ievērojot 2. panta 2. punktu, vienmēr uzskata par ievērojamu.

Dalībvalstis var arī paredzēt maksimālo sodu – brīvības atņemšanu vismaz uz četriem gadiem to valsts tiesību aktos definētos citos smagos apstākļos.

4. Ja noziedzīgais nodarījums, kas minēts 3. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 4. pantā, ietver kaitējumu, kas ir mazāks par EUR 10 000, vai labumu, kas ir mazāks par EUR 10 000, dalībvalstis var paredzēt sankcijas, kas nav kriminālsods.

5. Šā panta 1. punkts neskar kompetento iestāžu tiesības izmantot pret civildienesta ierēdņiem disciplināras pilnvaras.

8. pants

Atbildību pastiprinošs apstāklis

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja 3., 4. vai 5. pantā minēts noziedzīgs nodarījums ir izdarīts noziedzīgā organizācijā Pamatlēmuma 2008/841/TI nozīmē, to uzskata par atbildību pastiprinošu apstākli.

9. pants

Juridiskām personām piemērojamās sankcijas

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 6. pantu, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai naudas sodu, kas nav kriminālsods, un var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- a) atņemt tiesības saņemt valsts pabalstus vai atbalstus;
- b) uz laiku vai pavisam izslēgt no publiskās izsoles procedūrām;
- c) uz laiku vai pavisam aizliegt veikt komercdarbību;

- d) pakļaut tiesas uzraudzībai;
- e) likvidēt ar tiesas lēmumu;
- f) uz laiku vai pavisam slēgt uzņēmumus, kas izmantoti noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

10. pants

Iesaldēšana un konfiskācija

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams iesaldēt un konfiscēt 3., 4. un 5. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas priekšmetus un šo nodarījumu rezultātā iegūto mantu. Dalībvalstis, kurām ir saistoša Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES ⁽¹⁾, to dara saskaņā ar minēto direktīvu.

11. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ja:

- a) noziedzīgs nodarījums ir pilnīgi vai daļēji izdarīts tās teritorijā; vai
- b) noziedzīga nodarījuma izdarītājs ir tās valstspiederīgais.

2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ja uz noziedzīga nodarījuma izdarītāju noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā attiecas Civildienesta noteikumi. Katra dalībvalsts var atturēties no šajā punktā minēto noteikumu par jurisdikciju piemērošanas vai var piemērot tos tikai īpašos gadījumos vai tikai, ja ir izpildīti īpaši nosacījumi, un informē par to Komisiju.

3. Ja dalībvalsts pieņem lēmumu noteikt plašāku jurisdikciju attiecībā uz 3., 4. vai 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas izdarīti ārpus tās teritorijas, tā informē Komisiju jebkurā no šādām situācijām:

- a) noziedzīga nodarījuma izdarītājs ir pastāvīgais iedzīvotājs tās teritorijā;
- b) noziedzīgais nodarījums ir izdarīts tādas juridiskas personas labā, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā; vai
- c) noziedzīga nodarījuma izdarītājs ir viens no tās ierēdņiem, kas veic savus dienesta pienākumu.

4. Gadījumos, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijas īstenošana nav pakļauta nosacījumam, ka kriminālprocesu var sākt, tikai pamatojoties uz cietušā iesniegumu vietā, kur noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, vai pamatojoties uz oficiālu tās valsts paziņojumu, kurā ir izdarīts noziedzīgais nodarījums.

12. pants

Noilguma laikposmi noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses

1. Attiecībā uz 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai paredzētu noilguma laikposmu, kas ir pietiekami ilgi pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas dienas, lai veiktu noziedzīga nodarījuma efektīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, un efektīvu tiesāšanu un tiesas nolēmuma pieņemšanu.

2. Dalībvalstis attiecībā uz 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kuriem piemērojama maksimālā sods ir brīvības atņemšana vismaz uz četriem gadiem, veic vajadzīgos pasākumus, lai dotu iespēju veikt izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un tiesāšanu un pieņemt tiesas nolēmumus par noziedzīgajiem nodarījumiem vismaz piecus gadus no brīža, kad izdarīts nodarījums.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var noteikt noilguma laikposmu, kas ir īsāks nekā pieci gadi, bet nav īsāks par trim gadiem, ar noteikumu, ka šo laikposmu var pārtraukt vai apturēt konkrētu darbību gadījumā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai varētu izpildīt:
 - a) sodu, kas paredz brīvības atņemšanu vairāk nekā uz vienu gadu; vai alternatīvi
 - b) brīvības atņemšanas sodu tāda noziedzīga nodarījuma gadījumā, kam piemērojama maksimālā sods paredz brīvības atņemšanu vismaz uz četriem gadiem,

kurš uzlikts pēc galīgās notiesāšanas par kādu no 3., 4. vai 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem vismaz piecus gadus no galīgās notiesāšanas dienas. Minētais laikposms var ietvert noilguma laikposma pagarinājumus pārtraukšanas vai apturēšanas dēļ.

13. pants

Atgūšana

Šī direktīva neskar šādu līdzekļu atgūšanu:

- 1) Savienības līmenī – līdzekļi, kas nepamatoti izmaksāti 3. panta 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā vai 4. vai 5. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas kontekstā;
- 2) valsts līmenī – jebkāda PVN summa, kas nav samaksāta 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā vai 4. vai 5. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas kontekstā.

14. pants

Mijiedarbība ar citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem

Šī direktīva neskar to, kā tiek piemēroti administratīvie pasākumi, sankcijas un naudas sodi, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, jo īpaši Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 4. un 5. panta nozīmē, vai kas paredzēti valstu tiesību aktos, kuri pieņemti atbilstīgi konkrētiem pienākumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstis nodrošina, lai neviens kriminālprocess, kas sāks, pamatojoties uz valstu noteikumiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu, nepamatoti neietekmētu tādu administratīvo pasākumu, sankciju un naudas sodu pienācīgu un efektīvu piemērošanu, kurus nevar pielīdzināt kriminālprocesiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos vai valstu īstenošanas noteikumos.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju (OLAF) un citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām

1. Neskarot noteikumus par pārrobežu sadarbību un savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās, dalībvalstis, *Eurojust*, Eiropas Prokuratūra un Komisija to attiecīgajās kompetences jomās savstarpēji sadarbojas cīņā pret 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Minētajā nolūkā Komisija un attiecīgā gadījumā *Eurojust* paredz tādu tehnisko un operatīvo palīdzību, kas valstu kompetentajām iestādēm ir nepieciešama, lai veicinātu to veiktās izmeklēšanas koordinēšanu.
2. Dalībvalstu kompetentās iestādes var savas kompetences jomās apmainīties ar informāciju ar Komisiju, lai atvieglotu apstākļu noskaidrošanu un nodrošinātu efektīvu darbību pret 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Komisija un valstu kompetentās iestādes katrā konkrētajā gadījumā ņem vērā konfidencialitātes prasības un noteikumus par datu aizsardzību. Neskarot valstu tiesību aktus par piekļuvi informācijai, dalībvalstis, sniedzot informāciju Komisijai, minētajā nolūkā var noteikt īpašus nosacījumus, kas attiecas uz informācijas izmantošanu – neatkarīgi no tā, vai to izmantos Komisija vai cita dalībvalsts, kurai šo informāciju nodod.
3. Revīzijas palāta un revidenti, kas ir atbildīgi par to Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru budžetu revīzijas veikšanu, kuras izveidotas saskaņā ar Līgumiem, un par iestāžu pārvaldīto un revidēto budžetu revīzijas veikšanu, ziņo OLAF un citām kompetentām iestādēm par visiem faktiem, kuri tiem kļuvuši zināmi, veicot savus pienākumus, un kurus varētu kvalificēt kā 3., 4. vai 5. pantā minētos noziedzīgos nodarījumus. Dalībvalstis nodrošina, lai valstu revīzijas iestādes darītu to pašu.

16. pants

Konvencijas par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību aizstāšana

1995. gada 26. jūlija Konvencija par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību, tostarp tās 1996. gada 27. septembra, 1996. gada 29. novembra un 1997. gada 19. jūnija protokoli, ar šo tiek aizstāta ar šo direktīvu attiecībā uz dalībvalstīm, kurām tā ir saistoša, no 2019. gada 6. jūlija.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atsaucies uz konvenciju uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

17. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2019. gada 6. jūlijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu. Tās piemēro minētos noteikumus no 2019. gada 6. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās ietver arī paziņojumu, ka dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atsaucies esošajos normatīvajos aktos uz konvenciju, kas aizstāta ar šo direktīvu, lasa kā atsaucies uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

18. pants

Ziņošana un izvērtējums

1. Komisija līdz 2021. gada 6. jūlijam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, izvērtējot, cik lielā mērā dalībvalstis ir veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu.

2. Neskarot citos Savienības tiesību aktos paredzētos ziņošanas pienākumus, dalībvalstis katru gadu nosūta Komisijai šādus statistikas datus par 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ja tie ir pieejami centralizētā līmenī attiecīgajā dalībvalstī:

a) to kriminālprocešu skaits, kas uzsākti, kuros apsūdzība ir noraidīta, kas beigušies ar attaisnojošu spriedumu, kas noslēgušies ar notiesāšanu un kas turpinās;

b) kriminālprocešu rezultātā atgūtās summas un aplēstais kaitējums.

3. Komisija līdz 2024. gada 6. jūlijam un ņemot vērā ziņojumus, kas iesniegti, ievērojot 1. punktu, un dalībvalstu statistikas datus, kas iesniegti, ievērojot 2. punktu, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, izvērtējot, kā valstu tiesību akti, ar kuriem transponē šo direktīvu, ietekmē tādas krāpšanas novēršanu, kas skar Savienības finanšu intereses.

4. Komisija līdz 2022. gada 6. jūlijam un balstoties uz statistikas datiem, ko iesniegušas dalībvalstis, ievērojot 2. punktu, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, izvērtējot, vai attiecībā uz vispārējo mērķi stiprināt Savienības finanšu interešu aizsardzību:

a) 2. panta 2. punktā norādītais sliekšnis ir adekvāts;

b) noteikumi saistībā ar noilguma laikposmiem, kā tie minēti 12. pantā, ir pietiekami efektīvi;

c) šī direktīva efektīvi pievēršas tādas krāpšanas gadījumiem, kas saistīta ar publisko iepirkumu.

5. Vajadzības gadījumā 3. un 4. punktā minētajiem ziņojumiem pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu, kurā var iekļaut speciālu normu par krāpšanu, kas saistīta ar publisko iepirkumu.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2017. gada 5. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

LABOJUMI**Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1128 (2017. gada 14. jūnijs) par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību iekšējā tirgū**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 168, 2017. gada 30. jūnijs)

11. lappusē 9. panta 2. punktā:

tekstu: “Līdz 2018. gada 21. maijam ..”

lasīt šādi: “Līdz 2018. gada 2. jūnijam ..”.

11. lappusē 10. panta pirmajā daļā:

tekstu: “Līdz 2021. gada 21. martam ..”

lasīt šādi: “Līdz 2021. gada 2. aprīlim ..”.

11. lappusē 11. panta 2. punktā:

tekstu: “To piemēro no 2018. gada 20. marta.”

lasīt šādi: “To piemēro no 2018. gada 1. aprīļa.”

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV